

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

16 NOVEMBER 1954.

RIJKSMIDDELENBEGROTING

voor het dienstjaar 1955.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER GROOTJANS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het onderzoek van de Rijksmiddelenbegroting 1955 en van de Algemene toelichting der Begroting van ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1955 heeft in Uwe Commissie aanleiding gegeven tot een ruime gedachtenwisseling, die is uitgegroeid tot een kritische ontleding van de Regeringsplannen op financieel gebied, voor het komende dienstjaar. Daarbij werd ook vrij veel aandacht besteed aan het beleid tijdens de periode 1950-1954 vooral in verband met de inventaris waarvan reeds spraak was in de regeringsverklaring van 4 Mei 1954.

I. — ECONOMISCH OPTIMISME.

De besprekingen in Uwe Commissie hebben duidelijk aangetoond dat de Regering bij het uitstippelen van haar toekomstig financieel beleid, is uitgegaan van een economisch optimisme, dat trouwens verantwoord is.

Inderdaad sedert de maand April stelt men zekere economische symptomen vast welke er op wijzen dat de voorheen heersende recessie een einde heeft genomen en een periode van toenemende bedrijvigheid werd ingeluid.

Vatten we de toestand even samen.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Van Belle, voorzitter; De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, Debunne, De Sweemer, Detiège, Fiévet, Martel, Merlot (Joseph), Paque, Tielemans (François). — Grootjans, Masquelier.

Zie :

4-I (1954-1955) :

N° 1 : Begroting.

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

16 NOVEMBRE 1954.

BUDGET DES VOIES ET MOYENS

pour l'exercice 1955.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. GROOTJANS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré un examen approfondi au budget des Voies et Moyens et à l'exposé général du budget des Recettes et des Dépenses pour l'exercice 1955. Cet examen a donné lieu à une analyse critique des projets financiers du gouvernement relatif au prochain exercice. D'autre part, une attention particulière a été accordée à la gestion durant la période de 1950-1954, surtout en ce qui concerne l'inventaire évoqué déjà dans la déclaration gouvernementale du 4 mai 1954.

I. — OPTIMISME ECONOMIQUE.

Il résulte nettement des débats en Commission que dans l'exposé de sa politique financière, le gouvernement s'est laissé influencer par un optimisme économique, d'ailleurs justifié.

En effet, depuis le mois d'avril dernier, certains symptômes économiques permettent d'affirmer la fin de la récession antérieure et l'instauration d'une période d'activité croissante.

Résumons brièvement la situation.

(1) Composition de la Commission : MM. Van Belle, président; De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, Debunne, De Sweemer, Detiège, Fiévet, Martel, Merlot (Joseph), Paque, Tielemans (François). — Grootjans, Masquelier.

Voir :

4-I (1954-1955) :

— N° 1 : Budget.

De algemene index van de industriële activiteit is merkbaar toegenomen. In een groot aantal productiesectoren stelt men een heropleving vast.

Dit is het geval in de metaalnijverheid, de metaalverwerkende nijverheid, de woningbouw, de cementnijverheid, de papiernijverheid en de textielindustrie. Meerdere takken van de voedingsindustrie zijn eveneens bij de herleving betrokken.

Zeer belangrijk is de verhoogde activiteit in de sector electriciteit. De toeneming van de productie in deze sector is een duidelijk bewijs van de gunstige oriëntering van de industriële activiteit van het land.

De uitvoer houdt stand op een peil, dat stellig bevrediging schenkt. Zijn omvang beïnvloedt de industriële sector op de gebruikelijke wijze.

Ook de invoer ondergaat thans, zowel in waarde als in volume, een gevoelige aangroei. Gerangschikt volgens de graad van afwerking der ingevoerde goederen is de import het sterkst gestegen wat betreft de grondstoffen. Dit wijst erop dat de ondernemingen met het oog op de verwachte herleving grotere voorraden inslaan. Hierop steunend en indien alles normaal verloopt mag men zich dan ook in de volgende maanden aan een stijging van de uitvoer verwachten.

Er bestaan bovendien aanduidingen dat de Belgische export in de volgende maanden voordeel zal kunnen halen uit de geleidelijke stijging van het loon- en prijspeil in de ons omringende landen, o. a. Groot-Brittannië, Nederland en Duitsland. De stijging van de lonen in deze landen opent voor de Belgische uitvoerhandel gunstige vooruitzichten.

Ook het peil van de consumptie is bevredigend. In heel wat sectoren wordt niet meer gesproken over een slechte verkoop.

De kredietverstrekking aan de private sector ligt op een hoger peil dan het vorig jaar. Een neiging tot stijging schijnt zich de laatste maanden te ontwikkelen.

Ook de fiscale ontvangsten vormen doorgaans waardevolle aanduidingen. Na de fiscale minderwaarden in de eerste maanden van het jaar 1954 stelt men vanaf de maand juli regelmatig meerontvangsten vast. Van juli af tot September is de stijging van de fiscale meerwaarden zelfs sterk afgetekend. Vooral de meeropbrengsten van de maand September vormen een gunstige factor.

Onderstaande tabel geeft voor het dienstjaar 1954 de meer-of minderopbrengst weer voor de belastingen geïnd door de drie fiscale besturen, vergeleken met de vooruitzichten.

(in miljoenen frank)

L'indice général de l'activité industrielle accuse une hausse sensible. La reprise se manifeste dans de nombreux secteurs de la production.

C'est le cas notamment pour la métallurgie, les constructions métalliques, le bâtiment, l'industrie du ciment et du papier et l'industrie textile. Plusieurs branches de l'industrie alimentaire participent également à ce mouvement.

L'accroissement de l'activité est très important dans le secteur de l'électricité. L'augmentation de la production dans cette branche est un indice frappant de l'orientation favorable de l'activité industrielle du pays.

Les exportations se maintiennent à un niveau vraiment satisfaisant. Leur volume influence, comme il est normal, la production industrielle.

Les importations augmentent également tant en valeur qu'en volume. Le classement selon le degré de finissage des marchandises importées prouve que l'accroissement le plus sensible est celui des matières premières. Ceci démontre que les entreprises augmentent leurs stocks en vue de la reprise prévue. Dans ces conditions et pour autant que tout évolue normalement, on peut s'attendre à un accroissement des exportations au cours des prochains mois.

D'autre part, d'après certains indices, les exportations belges pourront bénéficier, au cours des mois à venir, du relèvement progressif du niveau des salaires et des prix dans les pays voisins, en Grande-Bretagne, aux Pays-Bas, et en Allemagne notamment. Une hausse des salaires dans ces pays ouvre des perspectives favorables à notre commerce extérieur.

Le niveau de la consommation est également satisfaisant. Dans de nombreux secteurs on ne se plaint plus de mévente.

L'octroi de crédits au secteur privé a atteint un niveau supérieur à celui de l'année dernière. Depuis quelques mois, une tendance à l'augmentation semble se développer.

L'évolution des recettes fiscales fournit généralement des indications précieuses. Après les moins-values fiscales constatées au cours des premiers mois de l'année 1954, on a enregistré régulièrement des plus-values depuis le mois de juillet. De juillet à septembre, l'augmentation des plus-values fiscales est même très marquée. L'accroissement des plus-values pour le mois de septembre surtout constitue un facteur favorable.

Le tableau ci-dessous donne, pour l'exercice 1954, l'augmentation ou la diminution des recettes, en ce qui concerne les impôts perçus par les trois administrations fiscales, comparativement aux prévisions.

(en millions de francs)

	Januari — Janvier	Februari — Février	Maart — Mars	April — Avril	Mei — Mai	Juni — Juin	Juli — Juillet	Augustus — Août	Sept. — Sept.	
Directe belastingen ...	+ 92	— 10	+ 60	+ 106	— 132	— 242	+ 67	+ 47	+ 218	Contribution directes.
Douanen en Accijnzen.	— 66	+ 11	+ 64	+ 9	+ 47	+ 109	— 8	— 8	+ 54	Douanes et Accises.
Registratie ...	— 82	— 195	— 45	— 70	+ 16	— 41	— 53	+ 51	+ 121	Enregistrement.
Totaal per maand...	— 56	— 194	+ 79	+ 46	— 69	— 177	+ 6	+ 90	+ 393	Total par mois.
Cumulatief totaal ...	— 56	— 250	— 171	— 126	— 195	— 372	— 367	— 277	+ 116	Total cumulatif.

Deze evolutie wordt nog meer bevestigd door de cijfers van de belastingontvangsten zonder onderscheid van dienstjaar.

Cette évolution est confirmée encore davantage par les chiffres des recettes fiscales sans distinction d'exercice.

Belastingontvangsten zonder onderscheid van dienstjaar :
(in millioenen frank).

Recettes fiscales sans distinction d'exercice :
(en millions de francs)

	Directe Belastingen 1954 — Contributions directes 1954	Douanen et Accijnzen 1954 — Douanes et Accises 1954	Registratie 1954 — Enregistrement 1954	Totaal 1954 — Total 1954	Totaal 1953 — Total 1953	
Januari	4.201,7	1.021,7	1.964,2	7.187,7	7.316,6	Janvier.
Februari... ..	2.045,8	995,3	1.842,0	4.883,1	5.077,3	Février.
Maart	2.114,4	1.202,1	2.025,9	5.342,4	5.294,2	Mars.
April	2.860,9	1.116,0	1.977,6	5.954,5	5.309,5	Avril.
Mei	2.884,9	1.080,5	2.074,2	6.039,6	5.898,7	Mai.
Juni	3.365,8	1.131,5	1.992,7	6.490,0	5.737,0	Juin.
Juli	4.997,9	1.122,5	2.071,9	8.192,3	7.946,1	Juillet.
Augustus	2.153,5	1.096,2	2.063,5	5.313,2	4.798,9	Août.
September	2.296,9	1.167,7	2.135,4	5.600,0	4.648,6	Septembre.

Vanaf de maand Maart 1954 liggen de cijfers van de ontvangsten, zonder onderscheid van dienstjaar, hoger dan in de overeenstemmende maanden van 1953.

Alle diensten en instellingen welke zich met het onderzoek van de conjuncturele toestand bezighouden zijn het eens om te verklaren dat de economische toestand in België de laatste maanden gunstig evolueert. Zo men in bepaalde sectoren nog met moeilijkheden heeft af te rekenen dan is in andere takken van de economische bedrijvigheid de herleving reeds zeer uitgesproken.

* * *

Stellig zou men zijn economisch optimisme moeten temperen zo deze gunstige ontwikkeling beperkt bleef tot ons land. Algemeen wordt echter aangenomen dat de economische wederopleving ook buiten onze grenzen vrij algemeen is. Zelfs de Verenigde Staten, waarover men zich tot voor korte tijd in sommige economische kringen nog bezorgd toonde, zijn er blijkbaar in geslaagd de verwachte economische crisis te keer te gaan. Wat Europa betreft zijn de verwachtingen, over het algemeen, gunstig. De heer R. Marjolin, Secretaris-Generaal van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, heeft onlangs nog verklaard dat de algemene economische toestand in Europa nog nimmer zo gunstig is geweest als thans. Sedert 1953 is de productie in Europa nog sneller gestegen dan in de jaren na de oorlog reeds het geval was. Er zijn nog steeds landen in Europa, die in moeilijkheden verkeren, zoals Frankrijk, Italië en Turkije, terwijl sommige andere landen kleine moeilijkheden hebben te overwinnen, maar volgens de heer Marjolin overdrijft men niet, wanneer men zegt, dat deze problemen, hoe belangrijk zij op zichzelf ook mogen zijn, slechts van ondergeschikte betekenis zijn in verhouding tot de algemene welvaart, die voortdurend toeneemt.

In de Algemene Toelichting bij de Begroting van Ontvangsten en Uitgaven blz. 70 merkt de Regering terecht op dat haar financiële politiek een onderdeel uitmaakt van de algemene expansiepolitiek welke zij op economisch gebied nastreeft.

« Beide aspecten van het Regeringsbeleid zijn trouwens

A partir du mois de mars 1954, les chiffres des recettes, sans distinction d'exercice, sont plus élevés que pour les mois correspondants de 1953.

Tous les services et organismes qui étudient la conjoncture sont unanimes à déclarer qu'au cours des derniers mois la situation économique évolue favorablement en Belgique. Si, dans certains secteurs de l'activité économique, des difficultés subsistent, dans d'autres branches, en revanche, la reprise est déjà fort prononcée.

* * *

Certes, notre optimisme économique devrait se modérer, si cette évolution favorable restait limitée à notre pays. Mais on admet que hors de nos frontières le relèvement économique est à peu près général. Même les Etats-Unis qui, il y a peu de temps encore, préoccupaient certains milieux économiques, paraissent avoir conjuré la crise économique prévue. Quant à l'Europe, les prévisions sont généralement favorables. M. R. Marjolin, Secrétaire général de l'Organisation Européenne de Coopération Economique, a déclaré récemment que la situation économique générale en Europe n'a jamais été aussi favorable qu'actuellement. Depuis 1953, la production européenne s'est accrue plus rapidement encore que pendant les années d'après-guerre. Certains pays, comme la France, l'Italie et la Turquie, connaissent toujours des difficultés, tandis que d'autres pays ont des ennuis de moindre importance, mais l'on n'exagère pas, d'après M. Marjolin, lorsqu'on prétend que ces problèmes, si graves qu'ils soient, n'ont qu'une importance secondaire par rapport à la prospérité générale qui s'accroît sans cesse.

Dans l'exposé général du budget des Recettes et Dépenses, page 70, le Gouvernement observe à juste titre que sa politique financière s'intègre dans le cadre plus général de la politique d'expansion qu'il entend poursuivre sur le plan économique :

« Les deux aspects de l'action gouvernementale sont

nauw met elkaar verbonden : het bevorderen van de economische expansie vergemakkelijkt de oplossing van de begrotingsvraagstukken; daartegenover vergt de uitbreiding van de bedrijvigheid en van het ruilverkeer een ordelijk beheer van de openbare financiën waarbij elke verstoring van het evenwicht zowel inflatorisch als deflatorisch dient vermeden. Het Regeringsprogramma bestaat dus in het verstevigen van de financiële toestand door het stimuleren van de economische bedrijvigheid in een klimaat van muntstabiliteit. » (blz. 70 — Algemene Toelichting).

De Regering weet zich ondertussen geplaatst voor enkele economische en sociale vraagstukken die een onverzwakte aandacht vergen.

In de sociale sector wordt een weloverwogen actie gevoerd tegen de werkloosheid, die tot nog toe bepaald gunstig is verlopen. In de industriële sector wordt aangestuurd op modernisering der productiemiddelen, teneinde enerzijds onze levensstandaard te kunnen verbeteren en anderzijds onze uitvoermogelijkheden te verhogen, met al de voordelen daaraan verbonden. Tussen deze twee indrukwekkende problemen bestaat een duidelijk verband. Zij dienen zo mogelijk gelijktijdig opgelost. Het vraagstuk van de marginale kolenmijnen vergt een bijzondere aandacht van de Regering.

De sedert enkele maanden merkbaar geworden economische wederopleving heeft een niet onaanzienlijk deel werklozen weer werkgelegenheid verschaft. Gedurende de eerste 9 maanden van het jaar stelt men een gestadige daling van de werkloosheid vast. In September 1954 bedroeg het aantal volledige werklozen 125.000 en het aantal der gedeeltelijke werklozen 36.000. Dit zijn de gunstigste cijfers welke sedert 1948 werden opgetekend.

In samenwerking met de openbare ondergeschikte besturen spant ook de Regering zich in om terzake gunstige uitslagen te verwezenlijken.

Ondertussen worden de nijverheden, door bijzondere fiscale beschikkingen aangezet tot ruime investeringen over te gaan. Verwacht wordt dat ook zij aldus, zij het dan ook niet zo onmiddellijk, een aanzienlijke bijdrage zullen kunnen leveren in de strijd tegen de werkloosheid.

In verband met de investeringen hebben verscheidene leden van de Commissie echter de aandacht gevestigd op het feit dat een aandringen op nationalisatie, in bepaalde sectoren, een hinderpaal zal vormen bij de poging het privaat kapitaal in ruimere mate te betrekken bij de wederuitrusting van de ondernemingen. Gevraagd werd de mogelijkheid te onderzoeken aan de beleggers de verzekering te geven dat van een nationalisatie van bedoelde bedrijven alvast gedurende een nauwkeurig aangeduide periode b.v. 15 jaar geen sprake zou zijn.

De heer Minister van Financiën heeft de Commissie de verzekering gegeven dat geen enkele clause van de overeenkomst, die ten grondslag ligt aan de huidige regering, nationalisaties voorziet.

Ten einde investeringen in de hand te werken dient ook, met alle mogelijke middelen gestreefd naar een vrijer geldverkeer. Vooral buitenlandse beleggingen — waartegenover de Regering geenszins weigerachtig blijkt te staan — kunnen slechts mogelijk worden geacht wanneer, naast de geruststelling in zake het niet-nationaliseren der bedrijven, ook de mogelijkheid bestaat vrij te beschikken over de rechtmatige intresten en zo nodig over de belegde kapitalen.

II. — ALGEMEEN UITZICHT DER BEGROTING.

Men moet zich verheugen over het tijdig indienen der begrotingen. Aldus keert men terug naar het stelsel van een normale parlementaire controle. Anderzijds dient nog steeds betreurd dat de afsluiting van de begrotingsrekeningen met zulke grote vertraging geschiedt.

d'ailleurs étroitement liés : en favorisant l'expansion économique, on facilite la solution des problèmes budgétaires; par contre, le développement de l'activité et des échanges postule une gestion ordonnée des finances publiques excluant toute rupture d'équilibre tant dans le sens inflationniste que dans le sens déflationniste. Le programme du Gouvernement est donc de consolider la situation financière en stimulant l'activité économique dans un climat de stabilité monétaire. » (page 70 — Exposé général).

Le Gouvernement sait qu'entretiens il se trouve devant quelques problèmes économiques et sociaux exigeant une attention soutenue.

Dans le secteur social, une action bien étudiée est menée contre le chômage; jusqu'à présent elle se déroule favorablement. Dans le secteur industriel on s'efforce de moderniser les moyens de production, en vue d'améliorer, d'une part, notre niveau de vie, et, d'autre part, l'exportation, avec tous les avantages qui s'y rattachent. Ces deux problèmes importants sont étroitement liés. Il convient, autant que possible, de les résoudre simultanément. La question des charbonnages marginaux retient l'attention particulière du Gouvernement.

La reprise économique, qui se manifeste depuis quelques mois a permis la mise au travail d'un nombre assez important de chômeurs. Au cours des 9 premiers mois de l'année, l'on a enregistré une régression constante du chômage. Au mois de septembre 1954, le nombre des chômeurs complets était de 125.000, et celui des chômeurs partiels, de 36.000. Ce sont les chiffres les plus favorables enregistrés depuis 1948.

Dans ce domaine, le Gouvernement s'efforce également, en collaboration avec les pouvoirs publics subordonnés, d'obtenir des résultats favorables.

Par des dispositions fiscales spéciales, les industries sont incitées à procéder à de larges investissements, ce qui leur permettra d'apporter une contribution importante, quoique moins immédiate, à la lutte contre le chômage.

A propos des investissements, plusieurs membres de la Commission ont souligné que le désir de nationaliser certains secteurs constituera un obstacle aux efforts faits pour intéresser plus largement des capitaux privés au rééquipement des entreprises. Il a été demandé d'examiner la possibilité de rassurer l'épargne qu'il ne peut être question, pendant une période nettement déterminée, 15 ans par exemple, de nationaliser ces industries.

M. le Ministre des Finances a donné à la Commission l'assurance que l'accord qui est à la base du présent Gouvernement ne prévoit nulle part des nationalisations.

Afin de promouvoir les investissements, il y a lieu également de réaliser, par tous les moyens possibles, la libération des échanges. Surtout des investissements étrangers — que le Gouvernement ne paraît nullement vouloir contrarier — ne sont possibles que s'il existe d'une part, la certitude que les industries ne seront pas nationalisées et, d'autre part, la possibilité de disposer librement des intérêts légitimes et, au besoin, des capitaux investis.

II. — ASPECT GENERAL DU BUDGET.

Il est réconfortant de constater que les budgets ont été déposés à temps. L'on revient ainsi au régime du contrôle parlementaire normal. Mais il est toujours regrettable que la clôture des comptes budgétaires s'effectue beaucoup trop tard.

In zijn verslag over de Rijksmiddelenbegroting voor het dienstjaar 1954 heeft de heer De Saeger hierop reeds gewezen. Op zijn vraag had de Administratie geantwoord dat zij hoopte de begrotingsrekeningen van de dienstjaren 1949, 1950 en 1951 in de loop van het jaar 1954 aan het Rekenhof te kunnen overmaken, deze van de dienstjaren 1952, 1953 en 1954 gedurende het jaar 1955.

We hebben de Administratie verzocht ons mede te delen in hoever deze vooruitzichten werden verwezenlijkt.

Het antwoord luidt als volgt :

« De eindrekeningen van de begrotingen voor de dienstjaren 1949 en 1950, werden aan het Rekenhof overgemaakt op respectievelijk 19 Mei en 17 September 1954. Er bestaan redenen om te hopen dat de rekening van 1951 nog dit jaar zou kunnen worden afgeleverd; het vooropgezette programma zou alsdan nageleefd zijn.

» In zover de duur van de financiële verrichtingen die betrekking hebben op de begroting voor 1954 niet verlengd wordt, zullen de rekeningen voor 1952, 1953 en 1954 aan het Rekenhof kunnen overgemaakt worden in 1955. »

* * *

Voor het dienstjaar 1955 worden dus door de Regering voor 80,590 milliard gewone en voor 18,399 milliard buitengewone uitgaven voorzien. Daartegenover wordt gerekend op 80,618 milliard ontvangsten wat de gewone begroting betreft en op 1,111 milliard inkomsten wat de buitengewone begroting aangaat.

De heer Minister van Financiën heeft Uwe Commissie uitvoerig gewezen op de grote inspanning die door alle leden van de Regering werd geleverd ten einde zoveel mogelijk te bezuinigen.

Niettemin werd door sommige leden opgemerkt dat het peil van de gewone begroting voor het dienstjaar 1955 nu reeds dat van 1954 benadert. Door de Regering wordt de gewone uitgavenbegroting voor 1954 inderdaad geraamd op 81.294 miljoen (Algemene toelichting blz. 9).

Uit de uiteenzetting van de Minister van Financiën is gebleken dat de Regering nog verder had willen gaan, wat haar bezuinigingspolitiek betreft. Maar ze bevond zich bij het opstellen van haar begroting voor een financiële toestand die niet toeliet de credieten verder in te krimpen zonder daarbij over te gaan tot besnoeiingen die door het land niet zouden begrepen worden. De heer Minister van Financiën betoogde bovendien dat de financiële mogelijkheden, waarover zijn voorgangers beschikten, thans niet meer voorhanden zijn. In de Algemene Toelichting blz. 8 vinden we deze mogelijkheden terzake aldus samengevat :

« 1° de storting in de Schatkist van de opbrengst van de herwaardering van het goud en de deviezen van de Nationale Bank, naar aanleiding van de muntaanpassing van 1949 (4,279 miljoen) ;

2° de terugbetaling door de Nederlandse Regering ten belope van 1,240 milliard, van een door de Belgische Schatkist in 1949 toegestane lening ;

3° de opbrengst van de vervroegde belastingen (wet van 18 Maart 1951 gewijzigd door die van 30 Juni 1951); op de 8.002 miljoen frank welke uit dien hoofde op het dienstjaar 1951 voorkomen anticiperen 4,257 miljoen frank werkelijk op de ontvangsten van het dienstjaar 1952 ;

4° de opbrengst van de uitvoerbelasting (van November 1951 tot Februari 1953) : 871 miljoen frank ;

5° de afhoudingen op de uitvoer, die einde Augustus 1952 een maximum bereikten van 5,028 miljoen frank, welk bedrag op 12 April 1954, op de vooravond van de afschaffing van het afhoudingsstelsel op 2,211 miljoen werd teruggebracht. »

Dans son rapport sur le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1954, M. De Saeger avait déjà attiré l'attention sur ce point. A sa question, l'Administration a répondu qu'elle espérait pouvoir transmettre les comptes budgétaires des exercices 1949, 1950 et 1951 à la Cour des Comptes au cours de l'année 1954, et ceux des exercices 1952, 1953 et 1954 au cours de l'année 1955.

Nous avons prié l'Administration de nous dire dans quelle mesure ces prévisions ont été réalisées.

Il nous a été répondu :

« Le règlement définitif des budgets des exercices 1949 et 1950 a été transmis à la Cour des Comptes respectivement le 19 mai et le 17 septembre 1954. Il y a lieu d'espérer que le règlement définitif de 1951 pourra être déposé encore cette année; ainsi, le programme prévu serait observé.

» Pour autant que le délai des opérations financières afférentes au budget de 1954 ne sera pas prorogé, les comptes de 1952, 1953 et 1954 pourront être transmis à la Cour des Comptes en 1955. ».

* * *

Pour l'exercice 1955, le Gouvernement a donc prévu 80,590 milliards de dépenses ordinaires et 18,399 milliards de dépenses extraordinaires. D'autre part, on escompte 80,618 milliards de recettes au budget ordinaire et 1,111 milliard de recettes au budget extraordinaire.

M. le Ministre des Finances a signalé à votre Commission l'effort considérable fait par tous les membres du Gouvernement en vue de réaliser un maximum d'économies.

Toutefois, plusieurs membres ont fait observer que le niveau du budget ordinaire pour l'exercice 1955 est près d'atteindre celui de 1954. En effet, le Gouvernement évalue le montant du budget des dépenses ordinaires pour l'exercice 1954 à 81.294 millions (Exposé général, p. 9).

Il ressort de l'exposé de M. le Ministre des Finances que le Gouvernement aurait voulu aller plus loin encore dans sa politique d'économies, mais qu'il s'est trouvé, lors de l'élaboration de son budget, devant une situation financière ne permettant pas de réduire davantage les crédits sans procéder à des compressions que le pays ne comprendrait pas. En outre, M. le Ministre des Finances a fait valoir que les possibilités financières dont disposaient ses prédécesseurs n'existent plus à l'heure actuelle. Ces possibilités sont résumées comme suit à la page 8 de l'Exposé général :

« 1° le versement au Trésor du produit de la réévaluation de l'or et des devises de la Banque Nationale, consécutif à l'alignement monétaire de 1949 (4,279 millions de francs);

2° le remboursement à concurrence de 1,240 millions de francs par le Gouvernement des Pays-Bas, d'un prêt consenti par le Trésor belge en 1949;

3° le produit des impôts payés anticipativement (loi du 8 mars 1951, modifiée par celle du 30 juin 1951); sur les 8.002 millions de francs rattachés à ce titre à l'exercice 1951, un montant de 4,257 millions de francs constitue une réelle anticipation sur les recettes de l'exercice 1952;

4° le produit de la taxe à l'exportation (de novembre 1951 à février 1953) : 871 millions de francs;

5° les retenues à l'exportation qui ont atteint leur maximum, fin août 1952, avec un chiffre de 5,028 millions de francs, montant ramené à 2,211 millions de francs le 12 avril 1954, à la veille de la suppression du régime des retenues. ».

In verband met punt 4 deed een lid van de Commissie opmerken dat deze belasting gediend heeft tot het gedeeltelijk uitbetalen ener bijzondere loonsverhoging (0,50 frank per uur) door de Regering toegestaan.

Met betrekking tot punt 5 werd verder aangestipt dat deze afhoudingen alleen gediend hebben tot dekking der kredieten door België voor rekening der invoerders aan de E.B.U. toegestaan, zonder ooit aan de Schatkist ten goede te komen.

Een Commissielid heeft de Minister van Financiën gevraagd in welke mate de Regering heeft weten gebruik te maken van de vrij aanzienlijke kredieten die door de E. B. U. in Juli 1954 aan België werden terugbetaald.

De heer Minister heeft in dit verband verklaard :

« 1) Als gevolg van de in Juni 1954 in de schoot van de E. B. U. aangegane overeenkomsten, werden de door België toegestane kredieten verminderd met 3.425 miljoen frank. Dit bedrag werd terugbetaald aan de Nationale Bank van België, die de voorschotten aan de E. B. U. gedaan had, gedeeltelijk met haar eigen fondsen en gedeeltelijk door middel van de provisie, welke door de banken verstrekt was; deze laatste schreven, in op de bijzondere E. B. U. - schatkistcertificaten, uitgeschreven om de terugbetaling van de afhoudingen op de uitvoer te dekken en de Schatkist stelde de opbrengst van deze uitgifte ter beschikking van de Nationale Bank.

2) Op de dag der regeling door de E. B. U., nl. 13 Juli 1954, heeft de Nationale Bank aan de Schatkist de provisie waarvan sprake hiervoren, nl. 1.949 miljoen frank, gerestitueerd, op voorwaarde dat : dezelfde dag de Schatkist terugbetaalde :

a) aan de Nationale Bank een som van 1.500 miljoen frank, vertegenwoordigend het saldo van de mobilisatieverrichtingen van het trekkingsrecht, dat het Internationaal Muntfonds aan België in 1952 toegekend had, als tegenprestatie voor een door België aan de E. B. U. toegestane speciale lening van 2.500 miljoen frank.

Er dient aangestipt te worden dat België nooit van zijn trekkingsrecht op het I. M. F. gebruik gemaakt heeft, maar dat de vorige regering dit recht gediscoonteerd had bij de Nationale Bank van België. Op de in 1952 door de vorige Regering ontvangen 2,5 milliard frank, bleef er 1,5 milliard aan de Nationale Bank terug te betalen in drie annuïteiten van 500 miljoen frank;

b) aan de Luxemburgse Regering een som van circa 235 miljoen frank, zijnde het deel van deze laatste in de financiering van de E. B. U.-kredieten.

Als saldo is er dus voor de Schatkist 1.949 miljoen, min 1,5 milliard, min 235 miljoen, hetzij 213 miljoen frank overgebleven.

3) Van de maand Juli 1954 af tot 10 October 1954, heeft de Schatkist van een ontvangst van 732 miljoen genoten, vertegenwoordigend de inschrijvingen van de banken samenvallend met de terugbetaling van het saldo van de tot op 10 October 1954 vervallende afhoudingen op de uitvoer.

4) Maar van deze datum af is de Belgische Staat met de terugbetaling begonnen van de bijzondere E. B. U.-certificaten, ingeschreven door de banken en die vervallen na 6, 12, 18 en 24 maanden.

Voor een ontvangst van 213 (zie 2) + 732 (zie 3) = 945 miljoen frank, heeft de Schatkist terugbetaald of zal ze moeten terugbetalen 2.429 miljoen bijzondere E. B. U.-certificaten. »

Uit dit alles blijkt dus dat van de 3.425 miljoen, die door

Au sujet du point 4, un Commissaire fait remarquer que la taxe en question a servi au paiement partiel d'une augmentation de salaire spéciale (0,50 fr. à l'heure), accordée par le Gouvernement.

Quant au point 5, il a été souligné en outre que lesdites retenues ont servi à couvrir les crédits consentis à l'U.E.P. par la Belgique, pour le compte des importateurs, sans que le Trésor en ait jamais bénéficié.

Un commissaire demande à M. le Ministre des Finances dans quelle mesure le Gouvernement a pu faire usage des crédits relativement considérables remboursés à la Belgique en juillet 1954 par l'U.E.P.

M. le Ministre a déclaré à ce propos ce qui suit :

« 1) En vertu des accords conclus en juin 1954 au sein de l'U.E.P., les crédits accordés par la Belgique ont été réduits de 3,425 milliards de francs. Cette somme a été remboursée à la Banque Nationale de Belgique, qui avait consenti les avances à l'U.E.P., en partie de ses propres fonds et en partie au moyen de la provision fournie par les banques; celles-ci ont souscrit aux certificats spéciaux de trésorerie U.E.P. émis pour couvrir le remboursement des retenues à l'exportation, et le Trésor a mis le produit de ces émissions à la disposition de la Banque Nationale.

2) Le jour du règlement par l'U.E.P., c'est à dire le 13 juillet 1954, la Banque Nationale a restitué au Trésor la provision précitée, soit 1,949 millions de francs, à la condition pour le Trésor de rembourser, le même jour :

a) à la Banque Nationale, une somme de 1.500 millions de francs, représente le solde des opérations de mobilisation du droit de tirage que le Fonds Monétaire international avait reconnu à la Belgique en 1952 en contre-partie d'un emprunt spécial de 2.500 millions de francs consenti par la Belgique à l'U. E. P.

Notons que la Belgique n'a jamais usé de son droit de tirage sur le F.M.I., mais que le gouvernement précédent avait escompté ce droit à la Banque Nationale de Belgique. Sur les 2,5 milliards de francs reçus par le Gouvernement précédent en 1952, il restait à rembourser à la Banque Nationale 1,5 milliard en trois annuités de 500 millions de francs;

b) au Gouvernement luxembourgeois, une somme de 235 millions de francs environ, constituant la part de celui-ci dans le financement des crédits U. E. P.

Il est donc resté comme solde pour le Trésor, 1,949 millions, moins 1,5 milliard, moins 235 millions, soit 213 millions de francs.

3) A partir du mois de juillet 1954 jusqu'au 10 octobre 1954, le Trésor a bénéficié d'une recette de 732 millions, représentant les inscriptions des banques coïncidant avec le remboursement du solde des retenues à l'exportation venant à échéance jusqu'au 10 octobre 1954.

4) Mais à partir de cette dernière date, l'Etat belge a commencé le remboursement des certificats spéciaux U. E. P. souscrits par les banques et venant à échéance après 6, 12, 18 et 24 mois.

Pour une recette de 213 (voir 2) + 732 (voir 3) = 945 millions de francs, le Trésor a remboursé ou devra rembourser 2,429 milliards de certificats spéciaux U. E. P. »

Il en résulte que sur les 3,425 millions remboursés à la

de E. B. U. aan België werden terugbetaald, nauwelijks 213 miljoen ter beschikking van de Schatkist zijn gekomen.

Sommige leden van de Commissie hebben tegen dat gedeelte van de uiteenzetting van de Minister, dat de nadruk legde op de ruime geldelijke middelen waarover zijn voorgangers konden beschikken, aangevoerd dat het niet opging alleen de voordelige elementen op te sommen van hun financiële politiek. Ze hadden af te rekenen met de uitvoermoeilijkheden in het raam van de E. B. U.-landen, met de financiële gevolgen van de overstromingsramp van Februari 1953, met de stijging van de levensduur en vooral met de zware lasten die de opbouw van ons leger vergde.

* * *

De heer Minister van Financiën vestigde, tijdens zijn toelichting van het budget, de aandacht op het feit dat geen nieuwe belastingen worden voorzien.

Anderzijds kan het niet ontkend dat, in ruime mate, zal moeten beroep gedaan worden op de kapitaalmarkt.

Inderdaad, de algemene begroting voor het dienstjaar 1955 bedraagt in ontvangsten 81,730 miljoen en in uitgaven 98,989 miljoen. Dit maakt een verschil van ruim 17 milliard, waarvan het grootste deel door leningen zal moeten gedekt. Men heeft daarbij opgemerkt dat in dit opzicht althans, de Regering, voor 1955, een financiële politiek zal moeten voeren die niet erg afwijkt van deze van haar voorgangers.

Sommige leden voerden, in dit verband, echter aan dat de geleidelijke stijging van de Staatsuitgaven vooral dient gezien in verhouding tot de aangroei van het nationaal inkomen.

Hoe doet de desbetreffende evolutie zich voor?

We geven hieronder een overzicht van de begrotings-uitgaven sedert 1948 met daarnaast, zover ze beschikbaar bleken, de gegevens betreffende het nationaal inkomen :

Overzicht van de Begrotingsuitgaven

(in miljoenen frank).

Dienstjaar — Exercice	Gewone begroting — Budget ordinaire		Buitengewone begroting — Budget extraordinaire		Nationaal inkomen aan factorkost (in milliarden)
	Gestemde Kredieten — Crédits adoptés	Verwezenlijkingen — Réalisations	Gestemde Kredieten — Crédits adoptés	Verwezenlijkingen — Réalisations	Revenu national au coût des facteurs (en milliards de frs) (7)
1948...	63.167 (1)	62.489 (1)	8.121 (2)	7.729 (2)	(7) 239,2
1949...	68.734	71.055	15.742 (2)	12.608 (2) (3)	241,5
1950...	65.552	63.026	14.780 (2)	13.386 (2)	262,5
1951...	68.498	66.713	18.640 (2) (4)	15.442 (2) (4)	295,0
1952...	77.382	76.438	21.627 (2) (5)	17.486 (2) (5)	302,2
1953...	80.153	77.197	19.378 (6)	16.304 (6)	309,2
1954...	80.385	—	19.300	—	—
1955...	80.590	—	18.399	—	—

(1) Niet inbegrepen 64,6 milliard betreffende de overname door de Staat van de schuldvordering van de Nationale Bank van België op de Emissiebank (wet van 28 Juli 1948).

(2) Niet inbegrepen de kredieten en de uitgaven van de Muntsaneringslening. Deze bedragen :

Belgique par l'U. E. P., 213 millions à peine ont été mis à la disposition du Trésor.

En réponse à la partie de l'exposé du Ministre qui soulignait les larges moyens financiers dont ont pu disposer ses prédécesseurs, certains commissaires ont fait valoir qu'il était inadmissible de n'énumérer que les éléments favorables de leur politique financière. Ils ont eu à faire face aux difficultés d'exportation dans le cadre des pays U. E. P., aux conséquences financières des inondations de février 1953, à l'augmentation du coût de la vie et surtout aux lourdes charges résultant de l'organisation de notre armée.

* * *

Dans l'exposé de son budget, M. le Ministre des Finances a attiré l'attention sur le fait qu'il n'est pas prévu de nouveaux impôts.

D'autre part, il ne peut être nié qu'il faudra faire appel, dans une large mesure, au marché des capitaux.

En effet, le budget général pour l'exercice 1955 s'élève à 81,730 millions de francs de recettes et 98,989 millions de francs de dépenses, soit une différence de plus de 17 milliards, dont la plus grande partie devra être couverte par des emprunts. On a observé à ce propos qu'à cet égard du moins, le Gouvernement sera contraint de suivre, en 1955, une politique financière qui ne s'écartera guère de celle de ses prédécesseurs.

Certains commissaires observèrent cependant, à ce sujet, que l'augmentation progressive des dépenses de l'Etat doit avant tout être considérée par rapport à l'accroissement du revenu national.

Comment se présente l'évolution en question?

Ci-dessous, nous donnons un aperçu des dépenses budgétaires depuis 1948 avec, en regard, pour autant qu'elles semblaient utilisables, les données concernant le revenu national :

Aperçu des dépenses budgétaires

(en millions de francs).

(1) Non compris 64,6 milliards se rapportant à la reprise par l'Etat d'une créance de la Banque Nationale de Belgique sur la Banque d'Emission (loi du 28 juin 1948).

(2) Non compris les crédits et les dépenses de l'Emprunt de l'Assainissement monétaire. En voici les montants :

Het blijkt derhalve dat de verhouding tussen de gestemde kredieten en het nationaal inkomen sedert 1948 niet erg gewijzigd is geworden. De geleidelijke aangroei van de Staatsuitgaven volgt dus als het ware de vermeerdering van het nationaal inkomen.

Niettemin werd in Uwe commissie gewaarschuwd tegen een verzaaging op monetair gebied. De geleidelijke verhoging van de Staatsuitgaven vermeerderd natuurlijk de muntomloop, met uiteindelijk gevaar voor inflatie. Daarom moet vooral met grote omzichtigheid beroep worden gedaan op de buitenlandse kapitaalmarkt.

Bevinden we ons thans echter in een periode van monetair verzaaging?

Reeds sedert een zekere tijd handhaaft de omloop van de Nationale Bank zich ongeveer op een peil van 100 miljard. Ingevolge de klaarblijkelijke verbeteringen in de economische bedrijvigheid van het land, opgetekend tijdens de laatste maanden, mag men zeker niet spreken van een

Il semble donc que le rapport entre les crédits votés et le revenu national a peu varié depuis 1948. L'accroissement progressif des dépenses de l'Etat suit en quelque sorte l'accroissement du revenu national.

Cependant, on a formulé en commission un avertissement contre la saturation éventuelle sur le plan monétaire. L'accroissement progressif des dépenses de l'Etat augmente évidemment la circulation fiduciaire et en fin de compte le danger d'inflation. C'est pourquoi il convient d'être circonspect dans les appels au marché des capitaux étrangers.

Sommes-nous en ce moment dans une période de saturation monétaire?

Depuis quelque temps déjà, la circulation de la Banque Nationale se maintient approximativement au niveau de 100 milliards. Compte tenu de l'amélioration manifeste de l'activité économique du pays, enregistrée au cours des derniers mois, il n'y a certes pas lieu de prétendre qu'il y a

	Kredieten	Uitgaven
voor 1948	6.600	6.592
voor 1949	6.450	5.129
voor 1950	5.181	4.358
voor 1951	5.563	4.593
voor 1952	4.075	3.902

(3) Niet inbegrepen een krediet en een uitgave van 1,407 miljard frank voor het behoud aan hun goudwaarde van de bezittingen, in Belgische frank, weerhouden door het Internationaal Muntfonds en door de Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (wet van 26 December 1945). Overeenkomsten van Bretton-Woods.

(4) Niet inbegrepen een krediet en een uitgave van 90 miljoen frank voor het ter beschikking stellen van Congo van de opbrengst van een lening van 1,8 miljoen dollar.

(5) Niet inbegrepen een krediet en een uitgave van 1,789 miljard voor het ter beschikking stellen van Congo van schijven van leningen van 15,5 en 30 miljoen dollar.

Niet inbegrepen een krediet van 1,352 miljard frank tegenwaarde-fondsen van de Marshallhulp 1950-1951 (European Recovery Program).

(6) Niet inbegrepen een totaal krediet van 827 miljoen frank voor het ter beschikking stellen van Congo van leningschijven van 15,5 en 30 miljoen dollar.

(7) Cijfers verstrekt door het Nationaal Instituut voor de Statistiek. Hieruit blijkt :

Gewone Begroting :

Gestemde kredieten (van 1948 tot 1955) : aangroei 27 %;
Verwezenlijkingen (van 1948 tot 1953) : aangroei 25 %.

Buitengewone Begroting :

Gestemde kredieten (van 1948 tot 1955) : aangroei 126 %;
Verwezenlijkingen (van 1948 tot 1953) : aangroei 111 %.

Gestemde kredieten (gewone + buitengewone begroting) :

1955	98.989 miljoen
1948	71.288 miljoen
	27.701 miljoen

Aangroei : 39 %.

Verwezenlijkingen (gewone + buitengewone begroting) :

1953	93.501 miljoen
1948	70.218 miljoen
	23.283 miljoen

Aangroei : 33 %.

Nationaal Inkomen :

van 1948 tot 1953 : aangroei 29 %;
van 1948 tot 1954 : (raming 311 miljard) : 30 %.

	Gestemde kredieten (gewone + buitengew. begroting)	Nationaal Inkomen
1948	71.288 miljoen of 30 %	van 239,2 miljard
1953	93.501 miljoen of 32 %	van 309,2 miljard
1954	99.685 miljoen of 32 %	van 311,0 miljard (raming)

	Crédits	Dépenses
pour 1948	6.600	6.592
pour 1949	6.450	5.129
pour 1950	5.181	4.358
pour 1951	5.563	4.593
pour 1952	4.075	3.902

(3) Non compris un crédit et une dépense de l'ordre de 1,407 millions de francs en vue du maintien, à leur valeur-or, des avoirs en francs belges, retenus par le Fonds monétaire international et par la Banque internationale de Reconstruction et de Développement (loi du 26 décembre 1945). Accords de Bretton-Woods.

(4) Non compris un crédit et une dépense de l'ordre de 90 millions de francs, pour mettre à la disposition du Congo le produit d'un emprunt de 1,8 millions de dollars.

(5) Non compris un crédit et une dépense de l'ordre de 1,789 milliards pour mettre à la disposition du Congo des tranches d'emprunts de 15,5 et 30 millions de dollars.

Non compris un crédit de 1,352 milliards de francs au titre de fonds de contre-valeur à l'aide Marshall 1950-1951 (European Recovery Program).

(6) Non compris un crédit global de 827 millions de francs, pour mettre à la disposition du Congo des tranches d'emprunts de 15,5 et 30 millions de dollars.

(7) Chiffres fournis par l'Institut National de Statistique. Il en résulte ce qui suit :

Budget ordinaire :

Crédits votés (de 1948 à 1955) : augmentation de 27 %;
Réalisations (de 1948 à 1953) : augmentation de 25 %.

Budget extraordinaire :

Crédits votés (de 1948 à 1955) : augmentation de 126 %;
Réalisations (de 1948 à 1953) : augmentation de 111 %.

Crédits votés (budgets ordinaire + extraordinaire) :

1955	98.989 millions
1948	71.288 millions
	27.701 millions

Augmentation de 33 %.

Réalisations (budgets ordinaire + extraordinaire) :

1953	93.501 millions
1948	70.218 millions
	23.283 millions

Augmentation de 33 %.

Revenu national :

de 1948 à 1953 : accroissement de 29 %;
de 1948 à 1954 : (évaluation 311 milliards) : 30 %.

	Crédits votés (budgets ordin. + extraordin.)	Revenu national
1948	71.288 millions, soit 30 %	de 239,2 milliards
1953	93.501 millions, soit 32 %	de 309,2 milliards
1954	99.685 millions, soit 32 %	de 311,0 milliards (estimation)

overvloed aan geldelijke middelen. De verhandelingen zijn gevoelig aangegroeid terwijl de omvang der betalingsmiddelen zonder grote wijzigingen is gebleven.

De toestand bekeken over een langere periode leidt tot eenzelfde besluit. De omloop van de Nationale Bank bereikt, ten opzichte van 1936-1938, de index 455 en de totale omloop (fiduciair geld en scripturaal geld), 425.

Het is waar dat de index der prijzen beneden dit peil blijft, maar het is ook waar dat de index der salarissen (502) en deze van de nationale voortbrengst (490) vrij ver de index van de omloop voorbijstreven.

De kasvoorraad van de Nationale Bank is eveneens een zeer belangrijke factor voor de beoordeling van de monetair toestand. Men stelt vast dat de goudvoorraad op dit ogenblik zich handhaaft op een recordpeil van 38 tot 40 %.

De aandacht van Uwe commissie werd ook gevestigd op de problemen die verband houden met de levensduurte. Een lid maakte zich vooral bezorgd over de tekenen die er op wijzen dat tussen de index van de groothandelsprijzen en deze van de kleinhandelsprijzen een te grote dispariteit zou ontstaan, al werd toegegeven dat nog geen aanleiding bestaat tot werkelijke ongerustheid.

Het is een bekend verschijnsel dat de groothandelsprijzen vlugger en heviger reageren op de gebeurtenissen, zowel op nationaal als op internationaal gebied. De kleinhandelsprijzen volgen weliswaar de bewegingen van de groothandelsprijzen, maar steeds met een zekere vertraging. Deze vertraging sluit in zich dat de schommelingen van de kleinhandelsprijzen worden vastgesteld.

De gebeurtenissen in Korea hebben een levendige reactie veroorzaakt vanwege de groothandelsprijzen, met een minder uitgesproken schommeling in de kleinhandelsprijzen. Reeds sedert 1952 vertonen de groothandelsprijzen echter een bestendige daling. Daarentegen hebben de kleinhandelsprijzen zich gehandhaafd of vertonen ze een lichte stijging.

Gezien de grotere gevoeligheid van de groothandelsprijzen, vertoont de op dit ogenblik bestaande dispariteit tussen de twee prijssectoren geen enkel abnormaal karakter.

Jaren	Groothandelsprijzen Maandelijks gemiddelde	Kleinhandelsprijzen Maandelijks gemiddelde
1949	370	381
1950	388	377
1951	471	413
1952	444	416
1953	415	415
1954 :		
Januari	412	420
Februari	412	423,6
Maart	410	422,3
April	410	421,7
Mei	409	423,2
Juni	412	424,5
Juli	409	422,5
Augustus	408	423,5
September	408	422,7

De Regering zal er toch goed aan doen deze ontwik-

pléthore de moyens monétaires. Les tractations se sont notablement accrues, tandis que le volume des moyens de paiement variait à peine.

Considérée sur une période plus longue, cette situation conduit à une conclusion identique. La circulation de la Banque Nationale atteint, par rapport aux années 1936-38, l'indice 455, et la circulation dans son ensemble (monnaie fiduciaire et scripturale), 425.

Il est exact, que l'index des prix reste en dessous de ce niveau, mais il est également vrai que l'indice des salaires (502) et celui de la production nationale (490) dépassent d'assez loin l'indice de la circulation fiduciaire.

L'encaisse de la Banque Nationale constitue également un facteur très important pour l'appréciation de la situation monétaire. On constate que l'encaisse-or se maintient en ce moment à un niveau-record de 38 à 40 %.

Votre Commission a également été fort attentive aux problèmes se rapportant au coût de la vie. Un commissaire s'est préoccupé surtout des indices révélant déjà une trop grande disparité entre l'index des prix de gros et l'index des prix de détail, tout en admettant que cela n'était pas encore réellement inquiétant.

Il est notoire que les prix de gros réagissent plus rapidement et plus vivement aux événements tant nationaux qu'internationaux, bien que les prix de détail suivent toujours les fluctuations des prix de gros, mais avec un certain retard. Il en résulte que les fluctuations subies par les prix de détail sont moins fortes que celles que l'on constate dans le domaine des prix de gros.

Les événements de Corée ont provoqué une vive réaction des prix de gros, accompagnée d'un mouvement moins prononcé des prix de détail. Mais depuis 1952, les prix de gros accusent une diminution constante. En revanche, les prix de détail se sont maintenus au niveau antérieur ou ont légèrement augmenté.

Etant donné la grande sensibilité des prix de gros, la disparité actuelle entre ces deux secteurs de prix n'a rien d'anormal.

Années	Prix de gros Moyenne mensuelle	Prix de détail Moyenne mensuelle
1949	370	381
1950	388	377
1951	471	413
1952	444	416
1953	415	415
1954 :		
Janvier	412	420
Février	412	423,6
Mars	410	422,3
Avril	410	421,7
Mai	409	423,2
Juin	412	424,5
Juillet	409	422,5
Août	408	423,5
Septembre	408	422,7

Toutefois, le Gouvernement fera bien de suivre de près

keling van nabij te volgen. Zoniet kan haar financiële politiek in het gedrang worden gebracht.

Tenslotte heeft de Minister van Financiën, met nadruk, aangedrongen opdat de parlementsleden met de grootste onzichtigheid zouden optreden wat betreft het indienen van voorstellen die van aard zouden zijn het evenwicht van de begroting in het gedrang te brengen.

* * *

Sommige leden van de Commissie hebben betoogd dat de wijze waarop de Rijksmiddelenbegroting voor het dienstjaar 1955 werd opgesteld de vergelijkingen met deze van 1954 moeilijk maakte. Uitgaven, die pleegden voor te komen op de gewone begroting zijn naar de buitengewone begroting overgebracht en anderzijds werden sommige lasten, die al te zeer op de huidige budgetten zouden drukken, mede op de schouder gelegd van de komende geslachten. In dit verband werden uitgaven opgenomen bestemd voor de werkloosheidsbestrijding, de huisvestingspolitiek en sommige openbare werken. Anderzijds werd de Regering gevraagd waarom zij in haar begroting voor het dienstjaar 1955 geen rekening houdt met de vermeendering der uitgaven die, vanaf 1 Januari 1955, te verwachten zijn in verband met ons bezettingsleger in Duitsland, daar de Bondsrepubliek niet langer een zo ruim aandeel in de bezettingskosten zal hoeven te dragen.

Deze bijkomende last werd door een commissielid op 1 miljard geraamd. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat volgens de gegevens waarover men thans beschikt er voor 1955 waarschijnlijk nog geen zwaardere lasten te dragen zijn, voor wat het onderhoud onzer troepen in Duitsland betreft. Het probleem zou zeer waarschijnlijk gesteld worden voor 1956. Verder staat men voor een tekort van het Rijksfonds voor Ziekte en Invaliditeit, het kolenvraagstuk, de perekwatie der pensioenen, premies voor het optrekken van industriële gebouwen, de bijzondere hulp aan de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen e.a.

Ook werd het overhevelen van de taxe op de benzine van de buitengewone naar de gewone begroting door sommige commissieleden becritiseerd.

Een lid van de Commissie, die de Regering het gebrek aan eerbied voor de budgetaire orthodoxie verweet erkende anderzijds dat men tegenover zware financiële lasten staat die in feite alleen door een verhoging van belastingen zouden kunnen gedekt worden. Hij betreurde dat de Regering hiertoe niet had besloten.

In zijn antwoord wees de heer Minister van Financiën er op dat het betrokken lid deze gedragslijn evenmin door de voorgaande Regering had weten te doen aanvaarden.

Wat betreft de ontvangsten voortspruitend uit de taxe op de benzine die thans op de gewone begroting voorkomt merkte de heer Minister van Financiën op dat de automobilist zelf, die de taxe, hoe dan ook, zal blijven betalen, in feite weinig belangstelling zal hebben voor het feit dat het hier gaat om een gewone of een buitengewone ontvangst voor de Staat. Deze bijkomende taxe mag ook verder, zowel als vroeger, als een voorlopige taxe aanzien worden. Deze taxe werd destijds ingesteld om het hoofd te kunnen bieden aan de steeds groeiende financiële lasten die de landsverdediging op de buitengewone begroting deed drukken. Thans bezwaren de militaire uitgaven meer en meer de gewone begroting. De buitengewone begroting kon zodoende met 900 miljoen verminderd worden terwijl echter de uitgaven op de gewone begroting met 751 miljoen toenemen. Daarom acht de heer Minister van Financiën de overheveling van de taxe op de benzine naar de gewone begroting volkomen te verrechtvaardigen.

En lid van de Commissie heeft er aan herinnerd dat de vorige Regering andere methodes aanwendde om de begro-

cette évolution pour éviter le risque de compromettre sa politique financière.

Enfin, M. le Ministre des Finances a engagé particulièrement les parlementaires à agir avec la plus grande circonspection, en ce qui concerne l'introduction de propositions susceptibles de compromettre l'équilibre budgétaire.

* * *

Certains membres de votre Commission ont fait observer que le mode de présentation du budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1955 ne facilite pas la comparaison avec celui de 1954. Des dépenses qui, antérieurement, figuraient au budget ordinaire sont transférées au budget extraordinaire et, d'autre part, certaines charges qui grèveraient par trop les budgets actuels, ont été étalées sur plusieurs générations. Il s'agit notamment de certaines dépenses prévues pour la résorption du chômage, la politique du logement et certains travaux publics. Le Gouvernement fut prié en outre d'expliquer pourquoi le budget pour l'exercice 1955 ne tenait pas compte de l'accroissement prévisible, à partir du 1^{er} janvier 1955, des dépenses se rapportant à notre armée d'occupation, le Gouvernement fédéral ne supportant plus, à partir de cette date, une part aussi importante qu'antérieurement des dépenses d'occupation.

Un commissaire évalue cette charge complémentaire à 1 milliard. Il résulte des renseignements recueillis que, d'après les données dont on dispose actuellement, il n'y aura probablement pas d'accroissement de charges pour 1955, pour l'entretien de nos troupes en Allemagne. Le problème se posera vraisemblablement pour 1956. Au surplus, il y a le déficit du Fonds National d'Assurances Maladie-Invalidité, le problème charbonnier, la péréquation des pensions, les primes à la construction d'immeubles industriels, l'aide spéciale à la Société Nationale des Chemins de Fer belges, etc.

Des membres de la Commission ont également critiqué le transfert, du budget extraordinaire au budget ordinaire, de la taxe sur l'essence.

Un membre de la Commission, tout en reprochant au Gouvernement son manque de respect pour l'orthodoxie budgétaire, reconnaît cependant que l'on se trouve devant de lourdes charges financières qui en fait ne peuvent être couvertes que par une augmentation des impôts. Il regrette que le Gouvernement n'y ait pas procédé.

Dans sa réponse, M. le Ministre des Finances fait observer que le membre en question n'a pas davantage réussi à faire adopter cette ligne de conduite par le Gouvernement précédent.

En ce qui concerne les recettes de la taxe sur l'essence, qui figure maintenant au budget ordinaire, M. le Ministre fait remarquer que l'automobiliste, qui continuera de toute façon à payer cette taxe, se préoccupe fort peu de savoir s'il s'agit pour l'Etat d'une recette ordinaire ou extraordinaire. Cette taxe complémentaire peut, comme par le passé, être considérée comme une taxe provisoire. Elle a été créée naguère en vue de faire face aux charges toujours plus élevées que la défense nationale faisait peser sur le budget extraordinaire. A l'heure actuelle, le budget ordinaire est de plus en plus grevé par les dépenses militaires. De la sorte, le budget extraordinaire a pu être allégé de 900 millions, tandis que les dépenses du budget ordinaire augmentent de 751 millions. C'est pourquoi, M. le Ministre des Finances estime que le transfert de la taxe sur l'essence au budget ordinaire est pleinement justifié.

Un membre de la Commission rappelle que le Gouvernement précédent avait recours à d'autres méthodes pour réa-

ting in evenwicht te brengen of te houden. Zo werden in 1953, in plaats van de dotatie aan het Fonds der Gemeenten te verhogen, aan de desbetreffende besturen uitzonderlijke voorschotten toegestaan waarvan iedereen toch vermoedde dat ze niet meer konden terugbetaald worden. Bovendien werd het dienstjaar 1953 met twee maanden verlengd.

Tenslotte dient nog vermeld dat, wat het uitzicht van de begrotingen in het algemeen betreft, door een lid gewezen werd op het ingewikkeld karakter ervan. Aangedrongen werd op een grondige vereenvoudiging en tevens op een algehele hervorming, in deze zin dan, dat de gewone en de buitengewone begrotingen zouden samengevoegd worden. Het wordt inderdaad al langer hoe moeilijker juist te bepalen welke uitgaven als buitengewoon dienen beschouwd en welke niet. Bovendien heeft de buitengewone begroting meestal betrekking op het meest dynamische gedeelte van een regeringspolitiek.

* * *

III. — INVENTARIS.

Natuurlijk is een vrij aanzienlijk gedeelte van de besprekingen in uwe Commissie, zoals vroeger reeds werd aangestipt, gewijd geweest aan de inventaris, waarop in de regeringsverklaring van 4 Mei 1954 werd gezinspeeld.

Bondig samengevat komt het standpunt van de Regering dienaangaande hierop neer: het ligt geenszins in haar bedoeling, zoals wel eens werd beweerd, het proces te maken van de vorige regeringen. Niettemin acht ze het nuttig een overzicht te geven van de financiële toestand op het ogenblik van de regeringswisseling. Allereerst verwijst ze daarbij naar de evolutie van de financiële toestand tijdens de periode 1950-1954.

De gewone uitgaven stegen tijdens dit tijdperk met 15 milliard. De bewijsvoering heeft de Regering in haar Algemene toelichting opgenomen op de blz. 4, 5 en 6. De gewone ontvangsten volgden deze evolutie, nl. 62,437 milliard in 1952 tegen 79,208 milliard in 1954. De Regering vestigt vooral de aandacht op de aangroei van de Staatsschuld met 40 milliard.

De Regering heeft bovendien een vergelijking willen maken tussen de begrotingen 1954 en 1955.

Zij voert aan dat op basis van de werkelijk geboekte ontvangsten op 31 Augustus jl. men zich voor het dienstjaar 1954 mag verwachten aan een minderontvangst van 2,2 milliard frank. Zodoende zouden de gewone ontvangsten voor 1954 niet 79,208 milliard maar 77 milliard bedragen. (Algemene toelichting blz. 8, 21 en 61). De verschillende kredietverhogingen zouden daarentegen de gewone uitgavenbegroting uiteindelijk op 81,294 milliard brengen. Het brutodeficit zou dus voor 1954 ongeveer 4,2 milliard bedragen. Dit is echter een theoretisch tekort. Het werkelijk deficit zal pas gekend zijn bij het afsluiten van het dienstjaar wanneer het bedrag der kredietvernietigingen zal bekend zijn (Algemene toelichting, blz. 8, 9, 21, 22, 23, 58 en 61).

De buitengewone begroting zou uiteindelijk 19.335 milliard bereiken (Algemene toelichting, blz. 10).

In haar commentaar verklaart de Regering « zich ten volle bewust van de moeilijkheden waarmede de vorige meerderheid heeft moeten kampen, inzonderheid wat betreft de aangroei van de militaire lasten, maar het is niet minder waar dat de huidige Regering van de vorige een bijzonder netelige nalatenschap geërfd heeft ». (Algemene toelichting, blz. 10).

In dit verband somt ze dan op: de talrijke nieuwe organieke uitgaven, inzonderheid deze voor het onderwijs welke in de loop van 4 jaar met 1,275 milliard zijn gestegen; de uitgaven voortspruitende uit de wet op het

liser ou maintenir l'équilibre budgétaire. C'est ainsi qu'en 1953, au lieu d'augmenter la dotation au Fonds des Communes, des avances exceptionnelles ont été octroyées aux administrations intéressées, bien que chacun présumât qu'elles ne pourraient être remboursées. En outre, l'exercice 1953 a été prorogé de deux mois.

Signalons enfin, en ce qui concerne l'aspect des budgets en général, qu'un membre a attiré l'attention sur leur caractère trop compliqué. Il insiste sur la nécessité d'une simplification radicale et d'une réforme générale, dans le sens de la fusion des budgets ordinaires et extraordinaires. En effet, il devient de plus en plus difficile de déterminer exactement quelles sont les dépenses à considérer comme extraordinaires ou non. En outre, le budget extraordinaire concerne généralement la partie la plus dynamique de la politique gouvernementale.

* * *

III. — INVENTAIRE.

Il va de soi — et nous l'avons déjà signalé antérieurement — qu'une partie assez importante des débats en Commission a été consacrée à l'inventaire, auquel faisait allusion la déclaration gouvernementale du 4 mai 1954.

En cette matière, le point de vue du gouvernement peut se résumer comme suit: il n'entend nullement, comme on l'a prétendu, faire le procès à ses prédécesseurs. Cependant, il considère qu'il est utile de faire le point de la situation financière au moment du changement de gouvernement. Tout d'abord il se réfère à l'évolution de la situation financière pendant la période 1950-1954.

Au cours de cette période, les dépenses ordinaires ont augmenté de 15 milliards. Le Gouvernement en fournit la preuve dans l'exposé général, pages 4, 5 et 6. Les recettes ordinaires ont suivi cette évolution, en passant de 62,437 milliards en 1950 à 79,208 milliards en 1954. Le Gouvernement souligne surtout l'accroissement, de l'ordre de 40 milliards, de la Dette Publique.

En second lieu, le Gouvernement a voulu établir une comparaison entre les budgets de 1954 et 1955.

Il fait valoir que, sur la base des recettes réellement comptabilisées au 31 août dernier, on peut s'attendre pour l'exercice 1954 à une moins-value de 2,2 milliards de francs, de sorte que les recettes ordinaires de 1954 s'élèveront à 77 milliards au lieu de 79,208 milliards (Exposé général, pages 8, 21 et 61). En revanche, les diverses augmentations de crédit porteront finalement le total du budget ordinaire à 81,294 milliards. Le déficit brut pour 1954 atteindrait donc quelque 4,2 milliards de francs. Toutefois, il s'agit d'un déficit théorique. Le déficit réel ne sera connu qu'à la clôture de l'exercice, lorsque sera établi le montant des annulations de crédit (Exposé général, pages 8, 9, 21, 22, 23, 58 et 61).

Le budget extraordinaire atteindrait finalement 19,335 milliards de francs (Exposé général, page 10).

Dans ses commentaires, le Gouvernement déclare « qu'il est pleinement conscient des difficultés auxquelles la majorité précédente a dû faire face, notamment eu égard à l'accroissement des charges militaires, mais qu'il est non moins évident que le précédent Gouvernement a légué au Gouvernement actuel une situation particulièrement difficile. » (Exposé général, page 10).

Il énumère à ce propos: les nombreuses dépenses nouvelles de caractère organique, notamment celles en faveur de l'enseignement libre, augmentées en l'espace de 4 ans de 1,275 milliards de francs; les dépenses résultant de la loi sur

ouderdomspensioen voor de zelfstandige arbeiders, zonder het werkelijk financieel evenwicht van het nieuwe stelsel te verzekeren; het aanwenden van al de thesauriemiddelen, die op meer dan 13 milliard worden geschat (Algemene toelichting, blz. 11), waardoor de Schatkist « buiten adem » werd gebracht.

« De Regering is vast besloten aan al de aldus gestelde vraagstukken het hoofd te bieden. Zij wijst er nochtans op dat de verwezenlijking een langdurige arbeid en veel krachtingspanningen zal vergen en beslist langer zal aanslepen dan de duur van het begrotingsjaar » (Algemene toelichting, blz. 11).

In zijn uiteenzetting voor Uwe Commissie heeft de heer Minister van Financiën niettemin verklaard dat de pessimistische vooruitzichten waaraan, vóór het parlementair verlot, in de regeringskringen, werd uiting gegeven thans getemperd zijn.

De toestand blijft nog steeds zorgwekkend maar men staat tegenover een vrij algemene wederopleving van de economische bedrijvigheid in ons land, die spoedig het financieel klimaat gunstig zal kunnen beïnvloeden.

In verband nog met de inventaris werden door een lid van de Commissie 3 vragen gesteld. We laten ze hieronder volgen, met de antwoorden van de heer Minister van Financiën.

1^{ste} vraag :

Met de klaarblijkelijke bedoeling de fameuze inventaris zo somber mogelijk van uitzicht te maken heeft de Regering op bladzijden 13 en 14 van de Algemene toelichting van de begroting van Ontvangsten en Uitgaven voor het dienstjaar 1955 twee tabellen gepubliceerd waarin enerzijds de toestand van het begrotingsjaar 1953 wordt weergegeven en anderzijds een vergelijking wordt gemaakt tussen de budgetaire voorzieningen van de dienstjaren 1954 en 1955.

Als eindresultaat van deze tabellen wordt enerzijds voor het dienstjaar 1953 een nadelig saldo aangegeven van 1.783 miljoen frank en anderzijds voor het dienstjaar 1954 van 4.294 miljoen frank.

Uit een voetnota op blz. 13 blijkt dat evenwel een bedrag van 2.496 miljoen frank aan uitgaven (vastleggingen) tweemaal werd in rekening gebracht, namelijk een eerste maal in de tabel over het dienstjaar 1953 om te komen tot het nadelig saldo van 1.783 miljoen frank en een tweede maal op de tabel van blz. 14 om te komen tot het nadelig saldo van 4.294 miljoen frank voor het dienstjaar 1954.

Het ware mij aangenaam hierover bevestiging te mogen ontvangen.

Waar op de blz. 12, 13 en 14 een overzicht wordt gegeven van de toestand van de begrotingsjaren van 1949 tot 1955 inbegrepen is het opvallend dat alléén voor het dienstjaar 1953 melding wordt gemaakt van het verschil tussen de vastleggingen enerzijds en de ontvangsten anderzijds. Voor geen enkel van de voorgaande of navolgende dienstjaren wordt melding gemaakt van de som der vastleggingen, maar spreekt men alleen van het verschil tussen uitgaven en ontvangsten.

Voor wie ingewijd is in begrotingsaangelegenheden is het klaarblijkelijk dat de Regering dit procédé heeft gebruikt om zowel de begrotingstoestand van 1953 als deze van 1954 zo zwart mogelijk af te schilderen.

In de regeringsverklaring van 4 Mei 1954 werd immers reeds aangekondigd wat volgt : « Zij (de regering) staat erop, nu reeds te noteren dat de gewone begroting over 1953, aan de hand van de jongste raming der ontvangsten, zal sluiten met een tekort van verscheidene milliarden ».

Indien de Regering zich er toe zou beperkt hebben voor het begrotingsjaar 1953 alleen de gewone formule van voorstelling te gebruiken dan zou het excédent van de uit-

les pensions de vieillesse des travailleurs indépendants, sans que le véritable équilibre financier du nouveau régime soit assuré; l'utilisation de toutes les ressources de la trésorerie, estimées à plus de 13 milliards de francs (Exposé général, page 11), ce qui a mis la trésorerie « hors d'haleine ».

« Le Gouvernement est fermement résolu à faire face énergiquement à tous les problèmes ainsi posés. Il tient toutefois à souligner qu'il s'agit d'une œuvre de longue haleine dont la réalisation réclamera beaucoup d'efforts et exigera dans le temps un délai qui va bien au delà de l'année budgétaire » (Exposé général, page 11).

Dans son exposé devant votre Commission, M. le Ministre des Finances a toutefois déclaré que le pessimisme dont on faisait preuve dans les milieux gouvernementaux avant les vacances parlementaires s'est à présent atténué.

La situation est toujours inquiétante, mais on se trouve en présence d'une reprise quasi générale de l'activité économique du pays, qui exercera rapidement une influence favorable sur le climat financier.

Un membre de la Commission a posé 3 questions qui se rapportent également à l'inventaire. Nous les reproduisons ci-dessous, avec les réponses de M. le Ministre des Finances.

1^{ère} question :

Dans l'intention manifeste de présenter le fameux inventaire sous des aspects les plus sombres, le Gouvernement a publié, aux pages 13 et 14 de l'Exposé général du budget des Recettes et des Dépenses pour l'exercice 1955, deux tableaux montrant, d'une part, la situation de l'année budgétaire 1953 et établissant, d'autre part, une comparaison entre les prévisions budgétaires pour les exercices 1954 et 1955.

Ces tableaux présentent, comme résultat final, un mali de 1.783 millions de francs pour l'exercice 1953 d'une part et, de 4.294 millions de francs pour l'exercice 1954, d'autre part.

Il résulte cependant d'une note au bas de la page 13 qu'un montant de 2.496 millions de francs de dépenses (engagements) a été imputé deux fois, notamment une première fois dans le tableau relatif à l'exercice 1953, pour arriver au mali de 1.783 millions de francs, et une seconde fois dans le tableau figurant à la page 14, pour obtenir le mali de 4.294 millions de francs pour l'exercice 1954.

J'aimerais bien en recevoir la confirmation.

Dans les tableaux donnés aux pages 12, 13 et 14 sur l'évolution de la situation des années budgétaires de 1949 à 1955 inclusivement, il est frappant de constater que c'est seulement pour l'exercice 1953 qu'il est fait mention de la différence entre les engagements, d'une part, et les recettes, d'autre part. Pour aucun des exercices antérieurs ou postérieurs, il n'est fait mention de la somme des engagements, mais on parle uniquement de la différence entre les dépenses et les recettes.

Il est évident, pour quiconque se connaît en questions budgétaires, que le Gouvernement a usé de ce procédé pour brosser un tableau aussi sombre que possible, non seulement de la situation budgétaire de 1953, mais aussi de celle de 1954.

En effet, la déclaration gouvernementale du 4 mai 1954 annonçait déjà ce qui suit : « Il (le gouvernement) tient, dès à présent, à prendre acte du fait que le budget ordinaire de 1953 se clôturera, d'après la dernière réévaluation des recettes, avec un mali de plusieurs milliards ».

Si le Gouvernement s'était limité à n'employer pour l'exercice 1953 que la formule ordinaire de présentation, l'excédent des dépenses par rapport aux recettes n'aurait

gaven op de ontvangsten slechts 367 miljoen geweest zijn zodat er van de « verscheidene milliarden » niets zou te bespeuren zijn. Zelfs met het thans gebruikte procédé komt men nog niet aan twee miljard wat dus zeker ook niet overeenstemt met het aangekondigde tekort.

De heer Minister gelieve mij mede te delen waarom de begrotingstoestand van het dienstjaar 1953 aldus werd voorgesteld ?

Antwoord :

Het achtbaar lid is van mening dat het verschil van voorstelling op blz. 13 en 14 van de Algemene toelichting voor de tabellen van de dienstjaren 1953 enerzijds en 1954 en 1955 anderzijds toelaat het bedrag van 2.496 miljoen vastgelegd in 1953 maar naar het dienstjaar 1954 overgedragen, tweemaal in rekening te brengen.

De tabel van blz. 14 vermeldt uitsluitend, zowel in ontvangsten als in uitgaven, de ramingen eigen aan het dienstjaar 1954. Het zijn budgetaire ramingen aangepast aan de noodwendigheden zoals zij einde juli 1954, datum van de voorbereiding van het enig bijblad 1954 waren gekend.

De overgedragen som van 2.496 miljoen frank integendeel spruit voort uit rekenplichtige bewerkingen vastgelegd in de loop van het dienstjaar 1953 maar die alleen aanleiding zullen geven tot thesauriebewerkingen in de loop van het dienstjaar 1954 (waarnaar zij is overgedragen), en eventueel van de volgende dienstjaren. De som van 2.496 miljoen frank werd dus geen tweemaal in rekening gebracht.

Het achtbaar lid laat opmerken dat voor het dienstjaar 1953 melding wordt gemaakt van het verschil tussen de vastleggingen enerzijds en de ontvangsten anderzijds terwijl voor de voorgaande of navolgende dienstjaren maar alleen wordt gesproken over het verschil tussen uitgaven en ontvangsten.

Het was normaal in de tabel betreffende 1953 het bedrag van de overdrachten naar het dienstjaar 1954 te vermelden vermits het uitgaven zijn die in de loop van het dienstjaar 1953 worden vastgelegd en waarvan de betaling zal ten laste komen van de dienstjaren 1954 en volgende.

Deze uitgaven die budgetair gesproken verbonden zijn aan het dienstjaar 1953 zullen de Staatsthesaurie van de dienstjaren 1954 en volgende bezwaren.

De tabel onder deze vorm voorgesteld op blz. 13 van de Algemene toelichting laat toe voor het dienstjaar 1953 door rekenplichtige cijfers de gegevens te steunen die geëind hebben voor de inventaris zoals deze voorkomt in de inleiding van de Algemene toelichting.

2^{de} vraag :

Klaarblijkelijk met de bedoeling de toestand van de begroting voor het dienstjaar 1954 in een zo ongunstig mogelijk daglicht te stellen, daardoor de fameuze inventaris somber te doen voorkomen en aldus de voorgaande Regering in het gedrang te brengen, beweert U in de Algemene toelichting op de begroting van ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1955 dat de werkelijke ontvangsten vermoedelijk 2,2 miljard frank lager zullen liggen dan de oorspronkelijke vooruitzichten lieten vermoeden.

Op blz. 63 van de Algemene toelichting wordt beweerd dat deze minderopbrengst ondermeer zou te wijten zijn aan « het tekort schieten van de opbrengst van de bedrijfsbelasting (1.735 miljoen frank) en van de aanvullende personele belasting (240 miljoen frank).

Deze bewering komt des te meer bevreemdend voor daar de laatste statistiek van de opbrengst van de belastingen, afgesloten op 31 Augustus 1954 en verschenen in het Belgisch Staatsblad van 25 September 1954, voor de twee voormelde belastingen reeds een overschrijding van de

été que de 367 millions, de sorte qu'il n'y aurait eu aucune trace de « plusieurs milliards ». Même par le procédé dont on s'est servi maintenant, on n'arrive pas encore aux deux milliards ce qui ne correspond donc non plus au mali annoncé.

M. le Ministre voudrait-il me dire pourquoi la situation budgétaire de l'exercice 1953 a été présentée de cette façon ?

Réponse :

L'honorable membre croit que la différence de présentation, aux pages 13 et 14 de l'Exposé général, des tableaux relatifs aux exercices 1953, d'une part, et 1954 et 1955 de l'autre, permet d'imputer deux fois le montant de 2.496 millions engagé en 1953, mais reporté à l'exercice 1954.

Le tableau de la page 14 mentionne uniquement, tant en recettes qu'en dépenses, les évaluations propres à l'exercice 1954. Ce sont des évaluations budgétaires adaptées aux nécessités telles qu'elles étaient connues fin juillet 1954, date de la préparation du feuillet unique de crédits supplémentaires 1954.

La somme reportée de 2.496 millions de francs résulte au contraire d'opérations comptables engagées au cours de l'exercice 1953, mais qui ne donneront lieu à des opérations de trésorerie qu'au cours de l'exercice 1954 (sur lequel elle a été reportée), et éventuellement des exercices suivants. La somme de 2.496 millions de francs n'a donc pas été imputée deux fois.

L'honorable membre fait observer que pour l'exercice 1953 il est fait mention de la différence entre les engagements d'une part et les recettes d'autre part, alors que pour les exercices antérieurs ou postérieurs, il n'est question que de la différence entre les dépenses et les recettes.

Il était normal de mentionner, dans le tableau concernant 1953, le montant des reports sur l'exercice 1954, puisqu'il s'agit de dépenses engagées au cours de l'exercice 1953 et dont la liquidation se fera à charge des exercices 1954 et suivants.

Ces dépenses, rattachées budgétairement parlant à l'exercice 1953, grèveront la trésorerie de l'Etat pendant les exercices 1954 et suivants.

Le tableau présenté sous cette forme à la page 13 de l'Exposé général, permet de confirmer par des chiffres comptables, pour l'exercice 1953, les données ayant servi à l'établissement de l'inventaire qui figure dans l'introduction de l'Exposé général.

2^{me} question :

Dans l'intention manifeste de présenter sous un jour aussi défavorable que possible le budget pour l'exercice 1954, de donner ainsi un aspect sombre au fameux inventaire, et de compromettre en même temps le gouvernement précédent, vous prétendez dans l'Exposé général du budget des recettes et des dépenses pour l'exercice 1955 que les recettes réelles seront probablement inférieures de 2,2 milliards de francs aux prévisions initiales.

A la page 63 de l'Exposé général il est affirmé que ces moins-values sont dues notamment à « un déchet de rendement de la taxe professionnelle (1.735 millions de francs) et de l'impôt complémentaire personnel (240 millions de francs) ».

Cette affirmation paraît d'autant plus étrange, que la dernière statistique concernant les recettes fiscales, établie au 31 août 1954 et publiée au Moniteur belge du 25 septembre 1954, accuse déjà, pour les deux impôts précités, un dépassement des prévisions budgétaires; pour la taxe profession-

begrotingsramingen laat blijken welke voor de bedrijfsbelasting 177 miljoen frank beloopt, hetzij 2,2 % meer dan de begrotingsramingen, en voor de aanvullende personele belasting 183 miljoen frank, hetzij 20 % meer dan de begrotingsramingen voor deze belasting.

Op blz. 8 van dezelfde algemene toelichting bij de begroting van ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1955 wordt als verklaring voor de door U geraamde minder-opbrengst gewezen op de verlenging van de duur van het dienstjaar 1953 dat slechts werd afgesloten op 31 Mei 1954. Dit element is evenwel reeds verwerkt in de statistiek van de opbrengst van de belastingen afgesloten op 31 Augustus 1954.

Dit element kan bijgevolg geen rol meer spelen in de opbrengst van de belastingen voor de periode gaande van 1 September 1954 tot 31 Maart 1955.

In het licht van deze vaststellingen zou men geneigd zijn uwe beweringen nopens de vermoedelijke minder-opbrengst van de bedrijfsbelasting en de aanvullende personele belasting voor het dienstjaar 1954 als onwaarschijnlijk te bestempelen.

Een nadere toelichting nopens de beweerde vermoedelijke minder-opbrengst van deze belastingen lijkt mij dan ook noodzakelijk.

Antwoord :

1° De gevolgtrekkingen van het achtbaar lid uit de gegevens, verstrekt in de toestandsopgave van de verrichtingen inzake belastingen op 31 Augustus 1954, vergen enig voorbehoud.

Is het reeds erg moeilijk het waarschijnlijk bedrag van de ontvangsten van een dienstjaar te ramen, dan is het nog moeilijker de verwachtingen op het einde van elke maand en voor elke belasting afzonderlijk vast te stellen.

Daarom dient aan de maandelijkse begrotingsramingen slechts de waarde van een aanduiding toegekend, die altijd herzien kan worden.

2° Voortgaande op de gedane vaststellingen dat de opbrengst, einde Augustus, van de bedrijfsbelasting de begrotingsramingen heeft overschreden met ongeveer 177 miljoen voor de bedrijfsbelasting en ongeveer 183 miljoen voor de aanvullende personele belasting, mag beweerd dat deze verbetering inzonderheid voortvloeit uit het wederinvoeren in 1954 van het stelsel van de tweevoudige aanslag (1).

Deze versnelling brengt noodzakelijkerwijs een zekere anticipering van de ontvangsten mede, wateen voorbijgaande verhoging van het rythme der inningen ten gevolge heeft.

3° Zoals ik reeds formeel verklaard heb tijdens de vergadering van de Commissie voor de Financiën op 19 October jongstleden, zal het dienstjaar op de wettelijke datum van 31 Maart 1955 (2) afgesloten worden.

Hierdoor zal de inningsperiode welke voor het dienstjaar 1953 zeventien maanden bedroeg voor het dienstjaar 1954 tot vijftien maanden teruggebracht worden.

Het achtbaar lid heeft de stelling van de vorige Regering, die deze maatregel verwezenlijkt heeft, verdedigd door te wijzen op de noodzakelijkheid om het dienstjaar 1953 tē

nelle ce dépassement se chiffre à 177 millions de francs, soit 2,2 % de plus que les prévisions budgétaires, et pour l'impôt complémentaire personnel à 183 millions de francs, soit 20 % de plus que les prévisions budgétaires de cet impôt.

A la page 8 du même Exposé général du budget des recettes et des dépenses pour l'exercice 1955, la moins-value que vous prévoyez est expliquée par la prolongation de la durée de l'exercice 1953, qui n'a été clôturé qu'au 31 mai 1954. Mais cet élément est déjà incorporé dans la statistique concernant les recettes fiscales établie au 31 août 1954.

Dès lors, cet élément ne peut plus influencer sur les recettes fiscales de la période comprise entre le 1^{er} septembre 1954 et le 31 mars 1955.

A la lumière de ces constatations, l'on serait porté à qualifier d'in vraisemblables vos affirmations au sujet de la moins-value probable de la taxe professionnelle et de l'impôt complémentaire personnel pour l'exercice 1954.

Par conséquent, de plus amples éclaircissements concernant la prétendue moins-value probable de ces impôts me paraissent indispensables.

Réponse :

1° Une certaine réserve s'impose, quant aux conclusions tirées par l'honorable membre des éléments fournis de la situation des opérations fiscales au 31 août 1954.

S'il est déjà fort malaisé de prévoir le montant probable des recettes d'un exercice, il est encore plus difficile d'établir des estimations à la fin de chaque mois et pour chaque impôt séparément.

C'est pourquoi les prévisions budgétaires mensuelles n'ont, en fait, que la valeur d'une indication, susceptible d'être rectifiée à n'importe quel moment.

2° En ce qui concerne les constatations, selon lesquelles les recettes fiscales ont dépassé, fin août, les prévisions budgétaires de 177 millions pour la taxe professionnelle et de 183 millions environ pour l'impôt complémentaire personnel, l'on peut dire que cette amélioration résulte surtout du rétablissement, en 1954, du système de la taxation à deux degrés (1).

Cette accélération entraîne nécessairement une certaine anticipation dans les recettes, ce qui provoque une augmentation passagère du rythme des recouvrements.

3° Ainsi que je l'ai déclaré déjà formellement à la réunion de la Commission des Finances du 19 octobre dernier l'exercice budgétaire sera clôturé à la date légale du 31 mars 1955 (2).

De ce fait, la période de recouvrement, qui, pour l'exercice 1953, était de dix-sept mois, sera ramenée à quinze mois pour l'exercice 1954.

Le membre en question a défendu la thèse du Gouvernement précédent, qui a réalisé cette mesure, en soulignant la nécessité, afin de donner une image exacte du budget, de

(1) Algemene toelichting, blz. 59.

« Anderzijds werd de tweevoudige aanslag gedeeltelijk in ere hersteld ten einde de inningen op het lopende dienstjaar te bespoedigen. »

(2) Algemene toelichting, blz. 63.

« Bij het opmaken van de vooruitzichten voor het dienstjaar 1955 werd enerzijds rekening gehouden met de waarschijnlijke inningen 1954 en anderzijds, met de terugkeer tot de orthodoxie inzake het afsluiten van het dienstjaar 1954 op datum van 31 Maart 1955, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 15 Mei 1846. »

(1) Exposé général, page 59.

« D'autre part, dans le but d'accélérer les recouvrements sur l'exercice courant, la taxation à deux degrés a été rétablie en partie. »

(2) Exposé général, page 63.

« Les prévisions de l'exercice 1955 ont été établies en tenant compte, d'une part, des recouvrements probables de 1954 et, d'autre part, du retour à l'orthodoxie en ce qui concerne la clôture de l'exercice 1954 à la date du 31 mars 1955, conformément à l'article 2 de la loi du 15 mai 1846. »

wille van de juiste weergave van de begroting, met 2 maanden te verlengen waardoor de vertraging in de aanslag kon gecompenseerd worden.

Het is niet minder waar dat de werkelijke ontvangsten voor het dienstjaar 1953, zonder deze verlenging met 2.630 miljoen zouden verminderd zijn ten bate van de ontvangsten voor het dienstjaar 1954.

4° Indien de Regering getroffen werd door de minder gunstige ontvangsten tijdens de eerste maanden van het jaar, dan heeft zij zoals het hoort de herwaardering van de ontvangsten van het dienstjaar 1954 in de algemene toelichting verstrekt, op grond van de einde Augustus 1954 geboekte inningen, rekening gehouden met hetgeen reeds gezegd werd en met de stand van de inkohieringswerken.

De Regering hoopt dat de stijging van de ontvangsten welke einde Juni is ingetreden zich gedurende komende maanden zal handhaven, wat de meest recente gegevens op dit ogenblik laten vermoeden.

Zij zal haar ramingen aanpassen aan de gegevens van de werkelijkheid.

3^{de} vraag :

In de Regeringsverklaring, gedagtekend van 4 Mei 1954, werd, wat de gewone begroting voor 1953 betreft, een tekort van « verscheidene milliarden » aangekondigd.

Minder dan twee maanden later, namelijk op 28 Juni 1954, heeft de Belgische Minister van Financiën een brief gericht aan de Twentse Bank van Amsterdam waarin voor hetzelfde dienstjaar 1953, gewone begroting, slechts een tekort van 207.000.000 frank wordt aangegeven.

Eerlijkheidshalve moet er echter op gewezen worden dat de gewone uitgaven van het dienstjaar 1953 onder meer een buitengewone uitgave van 1.400 miljoen frank omvatten veroorzaakt door de overstromingsramp van 1. Februari 1953. Zonder deze ramp zou het begrotingsjaar 1953 een boni van ongeveer 1.200 miljoen frank hebben gelaten.

Ten slotte, in de Algemene toelichting op de begroting van Ontvangsten en Uitgaven voor het dienstjaar 1955, document dat gedagtekend is van 25 September 1954, wil de Regering door het tabel gepubliceerd op bladzijde 13, opnieuw doen geloven dat hetzelfde begrotingsjaar 1953 sluit met een tekort van 1.783 miljoen frank.

Op minder dan vijf maanden tijd werden aldus over hetzelfde dienstjaar zodanig uiteenlopende inlichtingen en cijfers verstrekt dat hier op zijn minst van een gebrek aan ernst moet gesproken worden dat niet van aard is om het vertrouwen van de openbare opinie in de door de Regering gepubliceerde begrotingscijfers te verwekken. Bovendien moeten deze variaties ongetwijfeld schaden aan de geloofwaardigheid van de Belgische statistieken in het buitenland zowel als in het binnenland.

De heer Minister gelieve enkele uitleg te verstrekken over de hoger vastgestelde variaties betreffende de cijfers van de gewone begroting voor het dienstjaar 1953.

Antwoord :

Het antwoord op de vraag n° 51 gesteld op 21 September 1954 door de heer Senator Struye (Bulletin van vragen en antwoorden n° 15 van het Senaat, bladz. 218 n° 54) verstrekt al de inlichtingen gevraagd door het achtbaar lid.

Uit dit antwoord blijkt dat het werkelijk tekort voortkomende uit de eigenlijke verrichtingen van het dienstjaar 1953 t. t. z. het verschil tussen de verbintenissen aangegaan ten laste van de begroting van dit dienstjaar en de ontvangsten geïnd in de loop van datzelfde dienstjaar (cfr. tabel van blz. 13 van de Algemene toelichting) wel degelijk 1.783 miljoen bedraagt.

In thesauriecomptabiliteit uitgedrukt t. t. z. rekening

prolonger de deux mois l'exercice 1953, ce qui a permis de compenser le retard des taxations.

Il faut également constater que, sans cette prorogation, les recettes réelles de l'exercice 1953 auraient diminué de 2.630 millions au profit des recettes de l'exercice 1954.

4° Si le Gouvernement s'est ému de constater que les recettes étaient moins favorables au cours des premiers mois de l'année, il a donné dans l'Exposé général des détails au sujet de la réévaluation des recettes, sur la base des rentrées enregistrées jusqu'à la fin du mois d'août 1954, compte tenu de ce qui a été dit et de l'état des opérations d'enrôlement.

Le Gouvernement espère que l'augmentation des recettes, enregistrée fin juin, se maintiendra au cours des mois à venir, ce que les données les plus récentes permettent de présumer.

Il adaptera ses prévisions aux données réelles.

3^{me} question :

La déclaration gouvernementale du 4 mai 1954 annonçait, en ce qui concerne le budget ordinaire pour 1953, un déficit de « plusieurs milliards ».

Moins de deux mois plus tard, notamment le 28 juin 1954, le ministre belge des Finances a adressé une lettre à la « Twentse Bank » d'Amsterdam ne citant pour ce même exercice 1953, budget ordinaire, qu'un déficit de 207 millions de francs.

En toute justice, il convient toutefois de signaler que les dépenses ordinaires de l'exercice 1953 comprennent notamment une dépense exceptionnelle de 1.400 millions de francs, occasionnée par les inondations du 1^{er} février 1953. Sans cette catastrophe, l'exercice budgétaire 1953 se serait clôturé par un boni d'environ 1.200 millions de francs.

Enfin, dans l'Exposé général du budget des Recettes et des Dépenses pour l'exercice 1955, document daté du 25 septembre 1954, le Gouvernement veut à nouveau faire accroître par le tableau publié en page 13, que le même exercice budgétaire 1953 se clôture par un déficit de 1.783 millions.

En moins de cinq mois il a été fourni, au sujet de cet exercice, des renseignements et des chiffres tellement divergents qu'il est permis de constater un manque de sérieux ; ceci n'est pas de nature à susciter la confiance de l'opinion publique dans les chiffres budgétaires publiés par le Gouvernement. De telles variations ne peuvent que porter atteinte au crédit des statistiques belges, tant à l'extérieur qu'à l'intérieur du pays.

M. le Ministre voudrait-il fournir quelques explications au sujet des variations signalées ci-dessus concernant les chiffres du budget ordinaire pour l'exercice 1953 ?

Réponse :

La réponse à la question n° 51, posée le 21 septembre 1954 par M. le Sénateur Struye (Bulletin des Questions et Réponses n° 15 du Sénat, page 218, n° 54), fournit tous les renseignements demandés par l'honorable membre.

Il ressort de cette réponse que le déficit réel résultant des opérations proprement dites de l'exercice 1953, c'est-à-dire la différence entre les engagements à charge du budget de cet exercice et les recettes réalisées au cours du même exercice (cf. le tableau p. 13 de l'Exposé général) est bien de 1.783 millions.

En termes de comptabilité de Trésorerie, c'est-

gehouden met de uitgaven gedaan op overgedragen kredieten van vorige dienstjaren (art. 30 van de wet op de Staatscomptabiliteit) laten de verrichtingen ingeschreven op de rekening van het dienstjaar 1953 een mali van 207 miljoen op einde Augustus 1954 (1).

Er bestaat niet de minste contradictie tussen deze twee bedragen, het eerste is de uitdrukking van het werkelijk deficitair saldo der budgetaire verrichtingen van het dienstjaar 1953, het andere het deficit van de thesaurieverrichtingen gehecht aan genoemd dienstjaar.

Het achtbaar lid maakt melding van de buitengewone uitgave van 1.400 miljoen veroorzaakt door de dringende herstellingen van de schade geleden door de overstromingsramp van 1 Februari 1953 om te beweren dat, indien deze ramp zich niet had voorgedaan, het tekort van het dienstjaar 1953 (207 miljoen volgens zijn opvatting) zou omvormd geweest zijn in een batig saldo van ongeveer 1.200 miljoen frank.

* * *

IV. — GEWONE BEGROTING.

Uw commissie heeft, naast het algemeen uitzicht van de Rijksmiddelenbegroting en de begroting van ontvangsten en uitgaven, ook de nodige aandacht besteed aan de voornaamste onderdelen ervan. Dit verslag, dat vanzelfsprekend geen aanspraak maakt op volledigheid, zal melding maken van de meest voorkomende overwegingen die dienangaande werden vooropgezet.

A. — UITGAVEN.

1. — Rijksschuld :

Iedere Regering moet zich bezorgd maken over de voortdurende stijging van de Staatsschuld, vooral omdat deze schuld zulke drukkende last legt op de begroting. Een gestadige aangroei van de Staatsschuld wijst bovendien op een voortdurend beroep van overheidswege op de kapitaalmarkt. Deze « afroming » van de monetaire middelen werkt de investeringen in de private-sector zeker niet in de hand.

Klaarblijkelijk kan de Regering, mede ingevolge de verstrekkende verbintenissen die haar door haar voorgangers werden opgelegd, er voorlopig althans niet toe besluiten aan een nogal uitgesproken politiek van leningen te verzaken.

Men betoogt weliswaar dat het peil van onze Staatsschuld, 290 milliard, geen aanleiding moet geven tot bezorgdheid omdat tenslotte dit niveau, vergeleken met het nationaal inkomen, verhoudingsgewijze niet hoger ligt dan aan de vooravond van de oorlog.

(1) Dit tekort bedroeg 367 miljoen einde Juli zoals vermeld in het antwoord aan de heer Senator Struye.

Indien men deze redenering kan volgen zou eerst moeten opgemerkt worden dat het batig saldo maar $\pm$ 850 miljoen zou bedragen vermits de betalingen ten laste van het krediet van 1.400 miljoen maar 1.057 miljoen hebben bereikt in de loop van het dienstjaar 1953. En dan wordt nog geen gewag gemaakt in deze redenering van bijkomende ontvangsten ten bedrage van 2.630 miljoen die ten gevolge van de verlenging met 2 maand van het dienstjaar 1953, besteld door de vorige Regering, ten goede zijn gekomen aan genoemd dienstjaar.

Had deze ramp zich niet voorgedaan zou in werkelijkheid het tekort eigenlijk van 1.783 miljoen van het dienstjaar 1953 herleid zijn geweest tot $1.783 - 1.349 (2) = 434$ miljoen, niet in acht genomen de ontvangsten geboekt ten bate van het dienstjaar 1953 in de loop van de maanden April en Mei 1954.

Het achtbaar lid zal zeker willen toegeven, dat de vermelde bedragen objectief overeenstemmen met de gegevens van de budgetaire comptabiliteit enerzijds en de thesauriecomptabiliteit anderzijds.

(2) Het bedrag van 1.349 miljoen vertegenwoordigt de in 1953 aangegane verbintenissen ten laste van het krediet van 1.400 miljoen.

à-dire compte tenu des dépenses imputées aux crédits transférés d'exercices précédents (article 30 de la loi sur la Comptabilité de l'Etat), les opérations prévues pour le compte de l'exercice 1953 laissent un mali de 207 millions fin août 1954 (1).

Il n'y a pas la moindre contradiction entre ces deux montants, le premier étant l'expression du solde déficitaire réel des opérations budgétaires de l'exercice 1953, le second le déficit des opérations de trésorerie rattachées audit exercice.

L'honorable membre signale la dépense extraordinaire de 1.400 millions, occasionnée par les réparations urgentes des dégâts occasionnés par les inondations du 1^{er} février 1953, pour affirmer que si cette catastrophe ne s'était pas produite, le déficit de l'exercice 1953 (207 millions, d'après lui) se serait transformé en un boni de 1.200 millions de francs environ.

* * *

IV. — BUDGET ORDINAIRE.

En plus de l'aspect général du budget des Voies et Moyens et du budget des Recettes et des Dépenses, votre Commission s'est consacrée à l'examen des éléments principaux des budgets. Le présent rapport, qui évidemment n'est pas complet, reprendra les considérations les plus courantes émises à cette occasion.

A. — DEPENSES.

1. — Dette Publique :

Tout Gouvernement doit se préoccuper de l'accroissement constant de la Dette publique, surtout parce que celle-ci grève si lourdement le budget. En outre, l'augmentation constante de la Dette Publique est l'indice d'un appel permanent de l'Etat au marché des capitaux. En « écrémant » ainsi les moyens monétaires, l'Etat ne favorise certainement pas les investissements dans le secteur privé.

Il est évident que, par suite notamment des engagements à long terme que lui ont légués ses prédécesseurs, le Gouvernement actuel ne peut se décider, momentanément, à abandonner une politique d'emprunts assez caractérisée.

On fait valoir, il est vrai, que le niveau de notre dette publique (290 milliards) n'est pas inquiétant puisque, comparé au revenu national, ce niveau ne dépasse pas les proportions constatées à la veille de la guerre.

(1) Ce déficit s'élevait à 367 millions à la fin de juillet, comme il a été dit dans la réponse à M. le Sénateur Struye.

Si l'on suivait ce raisonnement, il faudrait faire observer, tout d'abord, que le boni ne serait que de 850 millions environ, puisque les paiements à charge du crédit de 1.400 millions ne se sont élevés qu'à 1.057 millions au cours de l'exercice 1953, sans oublier qu'il n'est pas fait mention, dans ce raisonnement, des recettes complémentaires de 2.630 millions qui, par suite de la prorogation de 2 mois de l'exercice 1953, décidée par le gouvernement précédent, ont été acquises au même exercice.

En réalité, si cette catastrophe ne s'était pas produite, le déficit de 1.783 millions de l'exercice 1953 aurait été réduit à $1.783 - 1.349 (2) = 434$ millions, sans tenir compte des recettes réalisées au profit de l'exercice 1953 pendant les mois d'avril et de mai 1954.

L'honorable membre voudra certainement reconnaître objectivement que lesdits montants correspondent objectivement aux données de la comptabilité budgétaire, d'une part, et de la comptabilité de trésorerie, d'autre part.

(2) Le montant de 1.349 millions représente les dépenses engagées en 1953 sur le crédit de 1.400 millions.

Toch kan niet betwist worden dat een aangroei van de openbare schuld van nagenoeg 40 milliard, zoals dat is geschied van 1951 tot 1954, moet te denken geven. Daarbij komt nog dat de Regering geplaatst wordt voor massale aflossingen van de leningen op halflange termijn die, in de jaren na de bevrijding, werden afgesloten en waaraan de Schatkist thans het hoofd zou moeten bieden.

« Om de terug te betalen som te beperken poogt men de houders van de vervallen certificaten te bewegen tot uitwisseling dezer certificaten tegen titels van leningen op lange termijn, door de Staat regelmatig uitgegeven. Deze consolidering verbetert de structuur van de schuld, vermindert het hierin schuilend gevaar voor de munt maar heeft voor gevolg een schuld met beperkte interest te vervangen door een schuld met hogere interest. » (Algemene toelichting blz. 79.)

Voor het dienstjaar 1955 worden voor de Rijksschuld 13.504 miljoen kredieten ingeschreven of een verhoging van 1.661 milliard in vergelijking met het aangepast begrotingsontwerp voor 1954. Deze vermeerdering van 1.661 miljoen volgt op een stijging met 942 miljoen welke voor het dienstjaar 1954, ten opzichte van 1953, werd voorzien.

De vermeerdering met 1.661 miljoen blijkt de Regering te zullen aanwenden enerzijds voor de uitgifte van nieuwe leningen, die mede haar economische expansiepolitiek moeten toelaten, en anderzijds voor het consolideren van de schuld op halflange termijn waarvan de terugbetalingen in 1954 nagenoeg 10.351 miljoen zullen bereiken en in 1955 ongeveer 6 milliard (Algemene toelichting blz. 34).

De gezamenlijke Staatschuld van 298.761 miljoen einde Juli 1954, kan als volgt worden onderverdeeld: 169.621 miljoen schuld op lange termijn, 30.614 miljoen schuld op halflang en 89.526 miljoen op korte termijn.

2. — Pensioenen.

Reeds jaren maakt men zich bezorgd over de geleidelijke maar blijkbaar onafwendbare aangroei van de pensioenlasten. De heer Minister van Financiën is van mening dat deze aangroei nog 4 tot 5 jaar zal duren. Indien dus niet ingegrepen zou worden zou heel het pensioenstelsel hierdoor in gevaar kunnen gebracht worden.

De Regering heeft bovendien, bij de opstelling van haar begrotingsontwerp 1955, nog moeten rekening houden met de financiële weerslag van de jongste maatregelen die, inzake pensioenen, door haar voorgangers werden genomen. Hiervan wordt in de Algemene toelichting blz. 36 een opsomming gegeven.

Anderzijds wil de Regering vanaf 1955 een eerste bijdrage leveren in het zoeken naar de passende oplossing inzake de péréquation der pensioenen, bestemd voor het staatspersoneel. Sedert 1949 wordt hierover druk van gedachten gewisseld, maar tot enig resultaat kwam het tot nog toe niet. In het begin van de nieuwe zitting zal de Regering een ontwerp voorleggen aan het Parlement, dat aan de betrokkenen reeds gedeeltelijk voldoening zal schenken. Een beginselkrediet van 450 miljoen frank werd met dit doel in de begroting ingeschreven.

Ondertussen is het aantal gepensioneerden weer gestegen. Hieruit alleen reeds vloeien bijkomende kredieten voort, ten bedrage van 100,8 miljoen.

We hebben aan de administratie gevraagd ons in te lichten over de evolutie van het aantal gepensioneerde agenten.

Het antwoord vindt men in onderstaande tabel:

Toutefois, il est indiscutable que l'accroissement de la Dette Publique de quelque 40 milliards, comme cela s'est produit de 1951 à 1954, est alarmant. En outre, le Gouvernement se voit placé devant des échéances massives d'emprunts à moyen terme contractés au lendemain de la libération et auxquelles le Trésor devrait faire face en ce moment.

« Pour limiter la somme à rembourser, on s'efforce d'obtenir des détenteurs de certificats venant à échéance qu'ils échangent ces certificats contre des titres d'emprunt à long terme que l'État émet régulièrement. Cette opération de consolidation améliore la structure de la dette, réduit le danger monétaire qu'elle pourrait présenter, mais a pour résultat de substituer à une dette à intérêt réduit, une dette à intérêt plus élevé. » (Exposé général, page 79).

En ce qui concerne la Dette Publique, les crédits sollicités pour l'exercice 1954 s'élèvent à 13.504 millions, soit une augmentation de 1.661 milliard par rapport au projet de budget ajusté pour 1954. Cette augmentation de 1.661 millions vient après celles de 942 millions, prévue pour l'exercice 1954 par rapport à 1953.

Il semble que l'augmentation de 1.661 millions sera affectée par le Gouvernement, d'une part à l'émission de nouveaux emprunts, qui lui permettront sa politique d'expansion économique, et d'autre part, à la consolidation de la dette à moyen terme dont les échéances atteindront 10.351 millions environ en 1954 et 6 milliards environ en 1955 (Exposé général, page 34).

La Dette Publique globale de 298.761 millions à la fin de juillet 1954 peut se diviser comme suit: 169.621 millions de dettes à long terme, 30.614 millions de dettes à moyen terme et 89.526 millions à court terme.

2. — Pensions.

Depuis des années, on se préoccupe de l'accroissement progressif mais inévitable, semble-t-il, de la charge des pensions. M. le Ministre des Finances estime que cet accroissement durera encore 4 à 5 années. A défaut de mesures énergiques, tout le régime des pensions pourrait être compromis.

En outre, lors de l'élaboration de son projet de budget pour 1955, le Gouvernement a dû tenir compte de l'incidence financière des mesures récentes prises en matière de pensions par ses prédécesseurs. On en trouvera l'énumération en page 36 de l'Exposé général.

D'autre part, le Gouvernement entend faire, à partir de 1955, un premier pas en vue de rechercher une solution adéquate en ce qui concerne la péréquation des pensions du personnel de l'État. La controverse dure depuis 1949, mais sans résultat quelconque. Au début de la nouvelle session, le Gouvernement soumettra au Parlement un projet qui donnera déjà partiellement satisfaction aux intéressés. A cette fin, un crédit de principe de 450 millions de francs a été inscrit au budget.

Entretemps, le nombre des pensionnés a encore augmenté. A elle seule, cette augmentation entraîne des crédits supplémentaires de l'ordre de 100,8 millions.

Nous avons demandé à l'Administration des éclaircissements sur l'évolution du nombre des agents pensionnés.

On trouvera la réponse dans le tableau ci-après:

Categorieën pensioenen	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	Catégories de pensions
<i>Burgerlijke pensioenen :</i>									<i>Pensions civiles :</i>
A. — Ambtenaren en agenten van de Staat, onderwijzend personeel van de Staat en magistraten... ..	15.270	15.712	15.970	16.249	16.422	16.790	17.089	17.378	A. — Fonctionnaires et agents de l'Etat, personnel enseignant de l'Etat et magistrats.
B. — Gemeentelijk, aanneembaar en aangenomen onderwijzend personeel	13.550	14.271	14.777	15.192	15.600	15.997	16.866	17.570	B. — Personnel enseignant des écoles communales, adoptables et adoptées.
C. — Geestelijkheid... ..	1.046	1.102	1.084	1.095	1.125	1.117	1.111	1.097	C. — Clergé.
	29.866	31.085	31.831	32.536	33.147	33.904	35.066	36.045	

Militaire ancienniteitspensioenen.

A. — *Pensioenen waarin geen enkel oorlogselement voorkomt :*

- 1) Militaire pensioenen vóór 1 Augustus 1914 toegekend;
- 2) Militaire pensioenen na de oorlog 1914-1918 toegekend.

B. — *Pensioenen waarin een oorlogsfeit voorkomt :*

- 1) 1914-1918.
- 2) 1940-1945.

Pensions militaires d'ancienneté.

A. — *Pensions n'impliquant aucun élément de guerre :*

- 1) Pensions militaires accordées avant le 1^{er} août 1914;
- 2) Pensions militaires accordées après la guerre de 1914-1918.

B. — *Pensions impliquant un fait de guerre :*

- 1) 1914-1918;
- 2) 1940-1945.

	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
A. — 1)	255	232	209	184	165	136	114	85
2)	587	569	559	533	524	501	486	472
B. — 1)	17.865	18.097	17.940	17.684	17.331	16.960	16.658	16.266
2)	2.879	4.507	5.405	5.931	6.390	6.813	7.251	7.757
	21.586	23.405	24.113	24.332	24.410	24.410	24.509	24.580

Men moge bij dit alles nog opmerken dat het aantal agenten die vroegtijdig hun pensioen aanvragen in schier alle categorieën onthutsend groot is. Het verslag over de Begroting der Pensioenen zal daarover belangwekkende gegevens kunnen vermelden.

* * *

De Regering moest haar bijzondere aandacht besteden aan de steeds aangroeiende oorlogspensioenen.

De heer Minister van Financiën is van mening dat de oorlogslasten niet langer meer ten laste van enkele budgetten kunnen vallen. Dit beginsel is trouwens reeds in 1939 aanvaard geworden zodat men thans slechts terugkeert naar een vroeger toegepaste methode. Dit beginsel werd trouwens ook aanvaard voor de vergoeding der oorlogsschade.

Het verslag aan de Koning dat het Koninklijk besluit nr. 16 van 22 Juli 1939, dat het Dotatiefonds belast met de financiering van de oorlogspensioenen voorafgaat, vermeldt o. m. : « Betaling van de door het land tegenover de oudstrijders aangegane schuld van erkentelijkheid...

Soulignons encore, à cet égard, que le nombre des agents qui sollicitent prématurément leur pension est effarant dans presque toutes les catégories. Le rapport sur le Budget des Pensions pourra fournir des renseignements intéressants à ce sujet.

* * *

Le Gouvernement se devait de consacrer une attention particulière au nombre toujours croissant des pensions de guerre.

M. le Ministre des Finances estime que les dépenses résultant de la guerre ne peuvent plus être mises à charge de quelques budgets seulement. Ce principe fut d'ailleurs déjà admis en 1939, de sorte qu'on en revient à la méthode antérieure. Le même principe a d'ailleurs été admis également pour la réparation des dommages de guerre.

De son côté, le rapport au Roi, introductif de l'Arrêté royal n° 16 du 22 juillet 1939 chargeant le Fonds de Dotation du financement des pensions de guerre, déclare notamment : « Payer la dette de reconnaissance contractée par le pays envers les anciens combattants,... comporte

brengt voorzeker abnormale begrotingslasten mede, welke op één generatie alleen niet kunnen worden gelegd ».

Het stelsel van toelagen aan het Dotatiefonds voor oorlogspensioenen is, zoals bekend, nog steeds van kracht. Wat aangaat de oorlogsslachtoffers 1914-1918 werd het jaarlijks gespijsd met een annuïteit van 610 miljoen frank, voorzien op de begroting van Pensioenen. De verschillende aanpassingen der oorlogspensioenen hebben vrij vlug met zich gebracht dat deze annuïteit onvoldoende ging worden. Aldus dienden bijzondere bijkomende credieten voorzien in de begroting van Pensioenen. Van 1955 zouden ze 1.601 miljoen bereiken.

Naast de oorlogsslachtoffers van 1914-1918 dient de Staat ook te zorgen voor de getroffen en van de oorlog 1940-1945. Hiervoor zal voor 1955 een krediet van 1.782 miljoen nodig zijn.

De Regering heeft thans besloten het speciale krediet, bestemd voor de oorlogspensioenen 1914-1918, te vervangen door een tweede onveranderlijke annuïteit (900 miljoen) en een derde, onveranderlijke annuïteit (1.250 miljoen) te bestemmen voor de pensioenen van de oorlogsslachtoffers 1940-1945, dit alles beheerd door het Dotatiefonds.

Door deze maatregel werden de kredieten onder hoofdstuk II van de begroting van Pensioenen op 3.050 miljoen gebracht, zijnde een vermindering ten opzichte van het dienstjaar 1954 met 591 miljoen frank. Had men tot de hogervermelde maatregel niet besloten dan waren voor dit hoofdstuk II voor 3.995 miljoen kredieten nodig geweest.

Ondertussen vertoont de totale begroting van Pensioenen voor 1955 (10.981 miljoen) toch nog een vermeerdering van 142,2 miljoen frank ten opzichte van de kredieten voor het dienstjaar 1954 (Algemene toelichting blz. 35).

3. — Uitgaven van Algemeen Bestuur.

a) Personeelsuitgaven.

Voor het dienstjaar 1955 dient een aanzienlijke vermeerdering van de personeelsuitgaven aangestipt (nl. 656,9 miljoen frank) in vergelijking met het dienstjaar 1954.

Deze vermeerdering dient gesplitst in 600 miljoen voor het personeel van de bijzondere corpsen en 56 miljoen voor dit der ministeries.

In de 600 miljoen der bijzondere corpsen schuilt een bedrag van 461 miljoen voortspruitend uit onze internationale verplichtingen.

Vergelijkt men het aantal personeelsleden op 1 Juli 1954 met dit op 1 Juli 1953 dan stelt men, voor de ministeries, een vermindering vast van 581 eenheden.

Het personeel der bijzondere corpsen groeide daarentegen met 5.324 eenheden aan.

De Regering is sedert April tot geen enkele aanwerving van personeel meer overgegaan.

Deze maatregel verdient stellig alle waardering omdat hij ingegeven wordt door de bezorgdheid zoveel mogelijk te bezuinigen.

Het past hier te verwijzen naar de waarschuwingen vervat in het merkwaardig verslag, opgesteld door de commissie voor de hervorming van de Rijksbesturen. Voor deze commissie is uit steekproeven gebleken dat in bepaalde diensten tot een onmiddellijke bezuiniging van 15 % van het effectief zou kunnen overgegaan worden.

Voor wat de Algemene Directie van de Pensioenen betreft merkt ze zelfs op dat de totale vermindering van het personeel 42 % van het tegenwoordig effectief zal kunnen bereiken wanneer de tijdelijke taken zullen beëindigd zijn. Dergelijke conclusies wijzen er op dat nieuwe aanwervingen voorlopig best zouden achterwege blijven

assurément des charges budgétaires anormales et qu'il n'est pas possible d'imposer à une seule génération. »

Le système des subventions au Fonds de Dotation est, comme on sait, toujours en vigueur. Il a, en ce qui concerne les victimes de la guerre de 1914-1918, été alimenté annuellement par une annuité de 610 millions de francs, prévue au budget des Pensions. Les diverses péréquations des pensions de guerre ont eu assez rapidement pour résultat de rendre insuffisante cette annuité. C'est ainsi que des crédits spéciaux ont dû être prévus au budget des Pensions. Pour 1955, ils atteindraient 1.601 millions.

En plus des victimes de la guerre de 1914-1918, l'Etat doit s'occuper également des victimes de la guerre de 1940-1945. A cet effet, un crédit de 1.782 millions sera nécessaire en 1955.

Le Gouvernement a décidé maintenant de remplacer le crédit spécial, affecté aux pensions de la guerre de 1914-1918, par une deuxième annuité invariable (900 millions) ainsi que par une troisième annuité invariable (1.250 millions) à affecter aux pensions des victimes de la guerre de 1940-1945, le tout géré par le Fonds de Dotation.

En vertu de cette mesure, les crédits figurant au chapitre II du budget des Pensions ont été portés à 3.050 millions, soit, par rapport à l'exercice 1954, une diminution de l'ordre de 591 millions de francs. Si cette mesure n'avait pas été prise, il aurait fallu des crédits de l'ordre de 3.995 millions pour ce chapitre II.

Entretiens, le budget total des Pensions pour 1955 (10.981 millions) présente encore une augmentation de 142,2 millions de francs par rapport aux crédits prévus pour l'exercice 1954 (Exposé général, page 35).

3. — Dépenses d'Administration générale.

a) Dépenses de personnel.

Pour l'exercice 1955, il y a lieu de signaler une augmentation importante des dépenses de personnel (656,9 millions de francs) par rapport à l'exercice 1954.

De cette augmentation, 600 millions sont destinés au personnel des Corps spéciaux et 56 millions au personnel des ministères.

Sur les 600 millions prévus pour les Corps spéciaux un montant de 461 millions résulte de nos obligations internationales.

En comparant le nombre des membres du personnel en service au 1^{er} juillet 1954 avec celui en service au 1^{er} juillet 1953, on constate, pour les ministères, une diminution de 581 unités.

Le personnel des Corps spéciaux, en revanche, s'est accru de 5.324 unités.

Depuis le mois d'avril, le Gouvernement n'a plus procédé à des recrutements de personnel.

On ne peut que se féliciter de cette mesure qui s'inspire du souci de réaliser un maximum d'économies.

Il convient de signaler les avertissements donnés dans le remarquable rapport établi par la Commission d'Etude pour la réforme des administrations de l'Etat. Des sondages ont permis à cette Commission de constater qu'il serait possible, dans certains services, de réaliser immédiatement une économie de personnel de 15 %.

Pour ce qui concerne la Direction générale des Pensions, elle signale même que la réduction totale du personnel pourra atteindre 42 % de l'effectif actuel lorsque les tâches temporaires seront terminées. De telles conclusions font ressortir qu'il conviendrait d'arrêter provisoirement tout nouveau recrutement, étant donné que dans certains services

vermits in bepaalde diensten eerlang personeel beschikbaar zal komen om zwak bezette diensten te gaan versterken. In de Algemene toelichting, blz. 40, gaat de Regering trouwens de verbintenis aan de behoeften aan personeel zoveel mogelijk door personeelstransferten te dekken.

Deze behoeften bestaan stellig in sommige diensten. Er blijkt ook gebrek te zijn aan gespecialiseerd of beter gevormd personeel. Bijzondere aandacht verdient de opmerking dat meer en meer de indruk bevestigd wordt dat de openbare functie een sterke aantrekkingskracht uitoefent op minder gevormde elementen. In het verslag, dat in het Staatsblad van 21 October 1954 verscheen, wordt, wat de bezoldiging van het personeel betreft, gepleit voor bijkomende voordelen, vooral voor bepaalde ambten, uit de omgeving van de top der bezoldigingspyramide.

De Regering heeft, in de Algemene toelichting, blz. 41, haar waardering voor dit verslag willen tonen. Het bevat inderdaad tal van leerrijke gegevens die bij de reeds zo lang gewenste hervorming stellig een uitstekende documentatie zullen blijken.

b) Uitgaven voor materieel.

Terwijl inzake personeelsuitgaven voor het dienstjaar 1955 een verhoging van 656,9 miljoen frank wordt voorzien rekent de Regering, wat betreft de uitgaven voor materieel, ook al op een stijging van 526,5 miljoen. De ministeriële departementen komen hierin slechts tussen voor 4 miljoen. De overige 522,5 miljoen vinden hun oorsprong in de uitgaven voor de bijzondere corpsen. Het Departement van Landsverdediging hoeft alleen reeds voor de post brandstof voor vliegtuigen een stijging van 611 miljoen te voorzien, t. t. z. 142 miljoen voor de vermeerdering van de brandstof en niet minder dan 470 miljoen wegens de verhoging van de belastingen op brandstof voor reactiemotoren.

4. — Werken.

Onder de titel « werken » voorziet de Regering voor het dienstjaar 1955 een uitgave van 790,4 miljoen of 228,1 miljoen minder dan de kredieten voorzien op de gewone aangezuiverde begroting voor 1954.

De Regering heeft echter een uitgebreid programma van werken opgesteld dat, in het raam van haar strijd tegen de werkloosheid, zal worden uitgevoerd. Het gaat hierbij meestal niet om onderhoudswerken maar om werkelijke investeringen die een verrijking van het patrimonium op het oog hebben. Daarom heeft de Regering gemeend dit programma hoofdzakelijk met kredieten, afkomstig van de Buitengewone begroting, te kunnen verwezenlijken.

Mag er, onder deze titel van de Staatsuitgaven, nog even de aandacht gevestigd worden op de jammerlijke staat waarin heel wat administratiegebouwen zich bevinden. In het hoger reeds vermelde verslag van de Studiecommissie voor de hervorming van de Rijksbesturen wordt er aan herinnerd dat men het vraagstuk der administratiegebouwen reeds sinds 1923 tracht op te lossen. Ondertussen verbetert er de toestand natuurlijk niet op; het verslag noemt hem zelfs « angstwekkend ». Iedereen, die het hoofdstuk gewijd aan de gebouwen leest komt stellig onder de indruk van de ontzaglijke sociale, financiële en administratieve taak die de overheid, op dit gebied, wacht.

De deskundigen hebben de gebouwen een waardecijfer van 0 tot 100 gegeven. De gebouwen waarvan het waardecijfer de 50 niet overtreft moeten dringend verlaten worden. Voor de hoofdbesturen alleen reeds zijn er zo 31, waar 1.754 agenten iedere dag, in soms onaantoonbare voorwaarden, hun taak plegen te vervullen. De gebouwen gemerkt tussen 50 en 70 zijn in het algemeen minderwaar-

il y aura sous peu du personnel disponible pour renforcer d'autres services dont les effectifs sont insuffisants. Dans l'exposé général, p. 40, le Gouvernement s'engage d'ailleurs à satisfaire, dans la mesure du possible, les besoins en personnel par des transferts d'agents.

Il est incontestable que ces besoins existent dans certains services. Il semble également que le personnel spécialisé ou qualifié fait défaut. Il se confirme que la fonction publique exerce une forte attirance sur les éléments moins formés et ceci doit retenir tout spécialement notre attention. Le rapport, publié au Moniteur du 21 octobre 1954, préconise, pour la rémunération du personnel, l'octroi d'avantages supplémentaires, surtout pour certains emplois gravitant autour du sommet de la pyramide des traitements.

Le Gouvernement a voulu marquer, dans l'exposé général, p. 41, l'intérêt qu'il porte à ce rapport. Celui-ci contient en effet un grand nombre d'éléments intéressants qui constitueront sans aucun doute une excellente documentation pour la réforme si longtemps réclamée.

b) Dépenses de matériel.

Alors que, pour les dépenses de personnel pour l'exercice 1955, il est prévu une augmentation de 656,9 millions de francs, le Gouvernement compte pour les dépenses de matériel également sur une augmentation de 526,5 millions. Les départements ministériels n'y interviennent que pour un montant de quatre millions. Les 522,5 millions restants se rapportent aux dépenses des Corps spéciaux. Le département de la Défense Nationale doit prévoir, à lui seul, une augmentation de 611 millions de francs du poste des carburants pour avions, soit 142 millions pour l'augmentation des carburants, et pas moins de 470 millions par suite de la majoration des taxes sur les carburants pour moteurs à réaction.

4. — Travaux.

Au poste « travaux », le Gouvernement prévoit, pour l'exercice 1955, une dépense de 790,4 millions, soit une réduction de 288,1 millions de francs par rapport aux crédits prévus au budget ordinaire apuré pour 1954.

Le Gouvernement a cependant établi un vaste programme de travaux, à exécuter dans le cadre de sa lutte contre le chômage. Le plus souvent, il ne s'agit pas ici de travaux d'entretien, mais de véritables investissements qui constituent un enrichissement du patrimoine national. C'est pourquoi le Gouvernement a cru devoir réaliser ce programme, en ordre principal, à l'aide de crédits inscrits au budget extraordinaire.

En ce qui concerne ce titre des dépenses de l'Etat, il convient d'attirer une fois de plus l'attention sur la grande pitié d'une partie des bâtiments de l'administration. Le rapport précité de la Commission d'Etude pour la réforme des administrations de l'Etat rappelle que l'on s'efforce depuis 1923 à résoudre le problème des bâtiments administratifs. Il va de soi qu'en attendant la situation ne s'améliore pas; le rapport la qualifie même d'« angoissante ». Quiconque lit le chapitre consacré aux bâtiments, est frappé par l'ampleur de la tâche sociale, financière et administrative qui attend les autorités dans ce domaine.

Les experts ont coté les bâtiments de 0 à 100. Les immeubles dont la cote ne dépasse pas 50 sont à abandonner de toute urgence. Pour les seules administrations centrales, il y en a 31, où 1.754 agents font leur besogne chaque jour dans des conditions souvent inadmissibles. Les immeubles cotés de 50 à 70 sont, en général, médiocres. Ils abritent quelque 5.200 agents. A peu près 7.000 agents travaillent

dig. Ze herbergen 5.200 agenten. Schier 7.000 agenten werken derhalve in omstandigheden die voor zeer scherpe kritiek vatbaar zijn. Het mag niet zijn dat de onthutsende feiten die in het verslag aan het licht zijn gebracht zonder meer aanvaard worden. We sluiten ons volledig aan bij de conclusie der Commissie dat iedere doeltreffende hervorming der Rijksbesturen noodgedwongen achterwege zal moeten blijven zo het vraagstuk der administratiegebouwen niet wordt opgelost.

5. — Toelagen.

Verscheidene commissieleden hebben in verband met de toelagen van economische aard opmerkingen geformuleerd.

Met genoegen zal worden vastgesteld dat de Regering de politiek wil voortzetten strekkende tot de afschaffing van de rechtstreekse hulp, bestaande uit toelagen aan de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen.

De Staatstussenkomst tot dekking van het uitbatingstekort blijft, zoals in 1954, op 150 miljoen frank gesteld. De globale Staatshulp zal trouwens, op 7 miljoen na, gelijk blijven aan deze van het vorige dienstjaar.

De reeks beschikbare gegevens voor het dienstjaar 1954 stellen een mali van 600 miljoen frank in het vooruitzicht zodat het gezamenlijk tekort op het einde van 1954 ruim 2,2 miljard zou bedragen. Een commissielid merkte, ten overstaan van het vermoedelijk tekort van 600 miljoen frank op, dat dus het spoorwegvraagstuk als geheel gesteld blijft.

Het kan niettemin niet geloofwaardig worden dat, sedert 1950, inzake de financiële gezondmaking van de N.M.B.S. merkwaaardige uitslagen werden geboekt.

In het raam van de bezuinigingspolitiek werden de personeelseffectieven van 86.240, einde 1952, op 81.086 gebracht, einde 1953.

De Regering heeft het vaste voornemen de grootst mogelijke aandacht te besteden aan de oplossing van het vraagstuk der financiële sanering van de N.M.B.S. Dienaangaande vindt men de formele belofte in de Algemene toelichting, blz. 46.

Iedereen zal het toejuichen dat ze bovendien er blijkbaar alles zal op zetten om met de elektrificering van het net verder te kunnen gaan. De plannen dienaangaande staan op dezelfde bladzijde vermeld. Verder wordt de bestelling aangekondigd van 133 elektrische locomotieven, 179 motortreinen, een 100-tal autorails en de vervanging van een 300-tal houten rijtuigen door metalen wagons.

Er zal ook gestreefd worden naar een verdere rationalisatie van de diensten.

* * *

Ook het kolenvraagstuk is in de Commissie ter sprake gekomen. In de komende dagen zal de Regering het Parlement een oplossing moeten voorstellen in zake de marginale mijnen.

Men verlieze echter niet uit het oog dat het kolenvraagstuk zich, vooral in ons land, niet beperkt tot dat der marginale mijnen. Heel het prijzen- en afzetprobleem wachten op een oplossing. De hoge prijzen doen moeilijkheden rijzen in het raam van de E.K.S.G. De voorraden stapelen zich op. Stellig speelt het prijsniveau daarin een rol. Maar ook de toenemende verkoop van andere brandstoffen doet zich gelden. Sommige deskundigen hebben berekend dat de vervanging of besparingen van kolen van 1949 tot 1953 met 27 % zou toegenomen zijn.

De wijze waarop de regering het kolenvraagstuk zal oplossen zal van beslissende betekenis zijn voor haar hele economische politiek.

* * *

donc dans des conditions qui prêtent à des critiques très sévères. Il serait inadmissible qu'il soit pris acte, sans plus, des faits bouleversants révélés par le rapport. Nous nous rallions sans réserve à la conclusion de la Commission, que toute réforme efficace des administrations de l'Etat devra être abandonnée, sans plus, si le problème des bâtiments administratifs n'est pas résolu.

5. — Subventions.

Plusieurs commissaires ont fait des observations au sujet des subventions de caractère économique.

On constatera, avec satisfaction que le Gouvernement compte poursuivre la politique tendant à supprimer l'aide directe consistant en subventions à la Société Nationale des Chemins de fer belges.

L'intervention de l'Etat dans le déficit d'exploitation reste fixée à 150 millions de francs, comme en 1954. L'aide globale de l'Etat sera d'ailleurs, à 7 millions près, égale à celle de l'exercice précédent.

Les résultats déjà connus de l'exercice 1954 permettent d'évaluer le mali à 600 millions de francs, ce qui porterait le déficit total en fin d'exercice à plus de 2,2 milliards. Devant le déficit probable de 600 millions de francs, un membre a fait remarquer que le problème ferroviaire reste donc entier.

On ne peut cependant nier que, depuis 1950, des résultats remarquables ont été enregistrés en ce qui concerne l'assainissement financier de la S. N. C. B.

C'est ainsi que, dans le cadre de la politique d'économie, les effectifs du personnel, qui s'élevaient à 86.240 unités, fin 1952, ont été ramenés à 81.086, fin 1953.

Le Gouvernement est décidé à consacrer toute son attention à la solution du problème de l'assainissement financier de la S. N. C. B. On trouvera, à ce sujet, un engagement formel à la page 46 de l'Exposé général.

Chacun se félicitera de sa détermination de mettre tout en œuvre en vue de poursuivre l'électrification du réseau. Les plans élaborés à cette fin sont énumérés à la même page de l'Exposé général. On annonce, en outre, la commande de 133 locomotives électriques, de 179 automotrices, d'une centaine d'autorails, ainsi que le remplacement de quelque 300 voitures en bois par des voitures métalliques.

On s'efforcera aussi de poursuivre la rationalisation des services.

* * *

La Commission a également évoqué le problème du charbon. Le Gouvernement soumettra au Parlement des propositions en ce qui concerne les charbonnages marginaux.

On ne peut cependant perdre de vue que, surtout dans notre pays, le problème ne se limite pas aux charbonnages marginaux. Nos prix élevés créent des difficultés dans le cadre de l'O.E.C.E. Les stocks s'accumulent. Sans doute, le niveau des prix y est pour une part. Mais la vente accrue d'autres combustibles intervient également. Certains spécialistes ont établi que les économies de charbon et le remplacement de celui-ci avaient augmenté de 27 % de 1949 à 1953.

La manière dont le Gouvernement résoudra le problème du charbon aura une importance décisive pour toute sa politique économique.

* * *

De verhoging van het Fonds der Gemeenten met 5 % werd door een lid van de Commissie onvoldoende geacht. Graag had de Regering tot een volledige aanpassing overgegaan maar de talloze financiële lasten die haar nu reeds te wachten staan hebben haar dit belet. Ten einde de Minister van Binnenlandse Zaken in de gelegenheid te stellen de meest hulpbehoevende gemeenten reeds tegemoet te komen werd een krediet van 224 miljoen voorzien. Of dit werkelijk de hoogste nood zal kunnen lenigen dient nog afgewacht.

* * *

De toelagen voorzien voor de wetenschappelijke opzoekingen hadden, zo mogelijk ruimer mogen zijn. Niet genoeg kan daaraan aandacht worden besteed. Bijzonder dienen die initiatieven gesteund die, ook in ons land, de problemen van de kernsplijting beogen. België heeft alle redenen om, op dit terrein, uitermate aandachtig te zijn. Het is de taak der Regering de desbetreffende pogingen in zulke ruime mate als mogelijk aan te moedigen.

6. — Tussenkomensten op Sociaal Gebied.

a) Verzekering tegen werkloosheid.

De Regering heeft er natuurlijk aan gehouden in de Begroting de nodige middelen te voorzien die zouden toelaten de vooruitstrevende sociale politiek, waarop het land trots is, verder te zetten.

Vooraf met het oog op de bestrijding van de werkloosheid heeft ze een bijzondere inspanning willen doen. Toch zal deze sociale plaag uitermate zwaar op de begroting blijven drukken. De eigenlijke ontvangsten van de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid worden voor het jaar 1955 geschat op 1,678 milliard, de uitgaven op 5,654 milliard. Het verschil (3,975 milliard) dient gedekt door de Rijkstussenkomenst. Het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg ontvangt hiervan 2,898 milliard terwijl 1,077 milliard op de begroting der Buitengewone Uitgaven zullen voorkomen als toelage aan de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid met het oog op de tewerkstelling der werklozen door de provincies, gemeenten en openbare besturen (Algemene toelichting, blz. 52 en 66).

De ramingen voor al deze Staatstussenkomensten zijn gebaseerd op een dagelijks gemiddelde van 180.000 te vergoeden werklozen. Reeds vroeger in dit verslag werd gewezen op de verheugende resultaten die de Regering inzake de werkloosheidsbestrijding heeft behaald. De beschikbare cijfers wijzen inderdaad op een peil, dat sedert 1948 niet meer kon bereikt worden.

Sommige commissieleden menen dat het krediet voor de tewerkstelling van werklozen door de ondergeschikte besturen niet op de buitengewone begroting had mogen ingeschreven worden daar het hier niet zou gaan om werken die het patrimonium van de Staat verrijken en dus geen werkelijke beleggingen zijn.

De heer Minister van Financiën heeft deze stelling betwist. Inderdaad deze werken, die veelal plaatselijk de werkloosheid zullen mede moeten bestrijden, zijn van aard om de rentabiliteit van de kanalen, de rivieren, de wateringen e. a. waaraan verbeteringswerken worden uitgevoerd, te verhogen. Betreffende de regeringsplannen terzake vindt men verder belangwekkende inlichtingen in de Algemene toelichting, blz. 76 en 77.

b) Verzekering tegen ziekte.

De Commissie heeft in dit verband vooral gehandeld over de moeilijke financiële toestand van de mutualiteiten. Het

Un commissaire estime que l'augmentation du Fonds des Communes de 5 % est insuffisante. Le Gouvernement aurait volontiers réalisé une adaptation complète, mais les charges financières innombrables qu'il devra déjà supporter l'en ont empêché. Afin de permettre au Ministre de l'Intérieur de venir en aide aux communes dont les besoins sont les plus urgents, il a été prévu un crédit de 224 millions. L'avenir dira s'il suffira pour parer aux besoins les plus pressants.

* * *

Les subventions prévues pour les recherches scientifiques auraient pu être, si possible, plus généreuses. On ne saurait y attacher trop d'importance. En particulier, il convient d'encourager également dans notre pays les initiatives, concernant les recherches nucléaires. Dans ce domaine, la Belgique a toutes les raisons d'être particulièrement attentive. La tâche du Gouvernement sera de soutenir aussi largement que possible ces efforts.

6. — Interventions en matière sociale.

a) Assurance chômage.

Le Gouvernement a naturellement tenu à prévoir au budget les crédits nécessaires en vue d'assurer la continuité de la politique sociale de progrès dont s'enorgueillit notre pays.

C'est surtout en vue de la lutte contre le chômage qu'il a voulu faire un effort spécial. Néanmoins, ce fléau social continuera à grever très lourdement le budget. Les recettes proprement dites de l'Office national du placement et du chômage sont évaluées, pour l'année 1955, à 1,678 milliard; les dépenses à 5,654 milliards. La différence (3,975 milliards) doit être couverte par une intervention de l'Etat, dont le Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale reçoit 2,898 milliards, tandis que 1,077 milliard sera prévu au budget des Dépenses extraordinaires au titre de subside à l'Office national du placement et du chômage en vue de la mise au travail des chômeurs par les provinces, les communes et les établissements publics (Exposé général, pp. 52 et 66).

Les évaluations de toutes ces interventions de l'Etat sont basées sur une moyenne journalière de 180.000 chômeurs. Nous avons signalé déjà dans le présent rapport les heureux résultats obtenus par le Gouvernement en matière de chômage. En effet, les chiffres disponibles reflètent un niveau qu'on n'a plus atteint depuis 1948.

Certains commissaires estiment que le crédit prévu pour la mise au travail de chômeurs par les administrations subordonnées n'aurait pas dû être inscrit au budget extraordinaire, puisqu'il ne s'agit pas de travaux susceptibles d'enrichir le patrimoine de l'Etat et ne constituant donc pas de véritables investissements.

M. le Ministre conteste cette thèse. En effet, ces travaux qui contribueront généralement à combattre le chômage sur le plan local, sont de nature à augmenter la rentabilité des canaux, rivières, waterings, etc., qui font l'objet de travaux d'amélioration. En ce qui concerne les projets gouvernementaux en la matière, on trouvera des renseignements intéressants aux pages 76 et 77 de l'Exposé général.

b) Assurance maladie.

La Commission s'est occupée en ordre principal de la situation financière difficile des mutualités. L'octroi d'une

verlenen van een uitzonderlijk voorschot van 300 miljoen aan het Rijksfonds werd bedoeld als een eerste bijdrage tot de geldelijke gezondmaking van de landsbonden der erkende ziekenkassen. Volgens de heer Minister van Financiën gaat het hier om terugvorderbare voorschotten, die trouwens worden toegekend op basis van een overeenkomst door de vroegere Regering met de mutualiteiten aangegaan. Het Rijksfonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit blijft verantwoordelijk voor deze voorschotten.

De verdeling zelf zal geschieden volgens een formule, uitgewerkt door de betrokken Minister.

c) Huisvestingspolitiek.

In Uw commissie heeft de huisvestingspolitiek zelf geen aanleiding gegeven tot tegenstellingen, wel de wijze waarop ze gefinancierd zal worden. Ook hier heeft de Minister van Financiën betoogd dat de Staatstussenkomsten bestemd voor het « Fonds voor Huisvesting », opgericht bij de wet van 15 April 1949, door de buitengewone begroting kunnen gespijsd worden behalve wat betreft de interest- en aflossingslasten.

De werken die mede door de Staatspremies worden mogelijk gemaakt leiden tot fiscale ontvangsten en een verrijking van het onroerend patrimonium.

Om de inschrijving van de betrokken kredieten mogelijk te maken zal een wetsontwerp aan het parlement worden voorgelegd.

Met grote voldoening wordt vastgesteld dat de Regering het vraagstuk van de krottenbestrijding ernstig wil aanpakken. Al zijn haar middelen nog beperkt geworden door de moeilijke financiële toestand die ze aantroft, toch heeft ze 100 miljoen voor deze werken, die een uitgesproken sociaal karakter hebben, op de begroting willen inschrijven. Voor de eerste maal wordt dergelijk verstrekkend initiatief waarbij vooral de gemeentebesturen kunnen betrokken worden, door een Regering genomen. Dit krediet van 100 miljoen zal eveneens voorkomen op de Buitengewone begroting.

Een inventaris van de krotwoningen, waartoe de Regering besloten heeft, zal aantonen welk ontzaglijk probleem hier op een oplossing ligt te wachten. Met voldoening kan worden aangestipt dat ze weigert gelden te besteden voor de wederaanpassing van ongezonde woningen. De bedragen daarin belegd blijken meestal niet de verwachte uitslagen op te leveren.

7. — Militaire Uitgaven.

Nog altijd worden zowel de gewone als de buitengewone begroting uitermate sterk beïnvloed door de financiële gevolgen van onze politiek in het raam van de Westerse Defensie.

Toen men met de reusachtige uitbouw van ons leger begon gingen, terecht trouwens, allerlei gezaghebbende stemmen op die waarschuwen voor het gevaar dat daarin schuilde voor onze munt. Slechts dank zij een gelijktijdige aangroei van ons economisch potentieel is de financiering van onze nieuwe Strijdmacht mogelijk gebleken. Geleidelijk gaan nu de lasten, voortspruitende uit de opbouw afnemen. Daarentegen staat men nu voor de onderhoudskosten, die voortdurend zullen toenemen.

Destijds werd een permanente commissie, belast met het vaststellen van de uitgaven, nodig voor het onderhoud van de Krijgsmachten, in het leven geroepen. Een eerste onderzoek heeft uitgewezen dat de totale jaarlijkse uitgaven tussen 16 en 19 milliard frank zouden schommelen. We hebben navraag gedaan of deze commissie haar werkzaamheden voortgezet heeft en welke uitslagen werden bereikt.

avance exceptionnelle de 300 millions au Fonds national est considéré comme une première contribution à l'assainissement financier des fédérations nationales des mutualités reconnues. Selon M. le Ministre, il s'agit d'avances récupérables, qui ont d'ailleurs été accordées sur la base d'un accord conclu par le gouvernement précédent avec les mutualités. Le Fonds national d'assurances maladie-invalidité reste comptable de ces avances.

La répartition s'effectuera selon une formule élaborée par le Ministre intéressé.

c) Politique du logement.

La politique du logement n'a donné lieu à contestations au sein de votre Commission qu'en ce qui concerne son mode de financement. M. le Ministre a déclaré que les interventions de l'Etat destinées au « Fonds du Logement » institué par la loi du 15 avril 1949, peuvent également être alimentées par le budget extraordinaire à l'exclusion de la charge des intérêts et des amortissements.

Les travaux que les primes de l'Etat permettront d'exécuter entraîneront des recettes fiscales et un enrichissement du patrimoine immobilier.

En vue de permettre l'inscription des crédits ad hoc, un projet de loi sera soumis au Parlement.

Il est constaté avec grande satisfaction que le Gouvernement entend engager sérieusement la lutte contre les taudis. Bien que limité dans ses moyens par la situation financière difficile qui lui a été léguée, il a cependant voulu inscrire 100 millions pour ces travaux à caractère nettement social. C'est la première fois qu'un gouvernement prend une initiative de pareille envergure, à laquelle seront associées les administrations communales. Ce crédit de 100 millions figurera également au budget extraordinaire.

Un inventaire des taudis, que le Gouvernement a l'intention de dresser, montrera quel immense problème doit être résolu. Il est réconfortant de constater que le Gouvernement refuse son intervention financière à l'aménagement des logements insalubres. Il a été constaté que les capitaux investis à cette fin ne donnent pas, dans la grande majorité des cas, les résultats escomptés.

7. — Dépenses militaires.

Les effets financiers de notre politique dans le cadre de la Défense occidentale influent toujours fortement tant le budget ordinaire que le budget extraordinaire.

Lorsque fut entamée l'œuvre gigantesque de l'organisation de notre armée, des voix autorisées ont, avec raison d'ailleurs, signalé le danger qui pourrait en résulter pour notre monnaie. Ce n'est que grâce à un accroissement simultané de notre potentiel économique qu'il a été possible de financer notre nouvelle armée. Dès maintenant, les charges résultant de cette organisation iront en décroissant progressivement, mais, en revanche, les frais d'entretien ne feront que croître.

On avait institué naguère une commission permanente chargée de déterminer les dépenses nécessaires à l'entretien des forces armées. Un premier examen a révélé que le total des dépenses annuelles serait de 16 à 19 milliards. Nous avons demandé si cette commission continue ses travaux et quelles sont ses conclusions.

Het antwoord luidde aldus :

1. — De Permanente Begrotingscommissie der Krijgsmachten werd in 1953 aangesteld en belast met de volgende opdrachten :

- a) de terugslag, op de begroting, van de programma's der Krijgsmachten en van de Rijkswacht ramen ;
 - b) de graad van dringendheid van de uitgaven bepalen ;
 - c) toezicht houden over het opmaken van de begroting en de aanwending ervan ;
 - d) bezuinigingen bevorderen.
- (Koninklijk besluit van 9 April 1954, Staatsblad nr. 107 van 17 April 1954.)

2. — Binnen de perken van haar hierboven omschreven bevoegdheden, heeft deze Commissie, gepaard met haar andere bezigheden, sinds einde 1953 de studie ondernomen van de nodige onderhouds- en werkingsuitgaven ten behoeve van de Krijgsmachten tot aan het eindstadium van hun ontwikkeling.

Deze studie wordt gedaan in drie fasen :

a) Een eerste fase beoogt een benaderende schatting. Zij maakt gebruik van beschikbare gegevens. De uitslagen ervan zijn bekend sedert einde 1953.

De volgende resultaten werden bekomen :

i. schatting van de jaarlijkse onderhoudskosten van de Krijgsmachten (zonder vernieuwing van de hoofbestanddelen van het materieel wegens normale sleet, en met uitzondering van elke vervanging met het oog op modernisering) : 14,5 milliard frank ;

ii. ten laste leggen van België van de totale onderhouds-uitgaven der Belgische Strijdkrachten in Duitsland (minimum schatting) : 1,5 milliard frank ;

iii. voegt men daarbij het geschatte bedrag, nodig voor de vervanging der hoofbestanddelen van het legermaterieel wegens normale sleet (zonder modernisering), en naarmate van hun buiten dienst stellen, dan zou de totale kostprijs 19 milliard frank kunnen bereiken.

b) Een tweede fase beoogt een nauwkeuriger schatting. Zij zal gebruik maken van statistisch materiaal over de duur van gans het jaar 1954 verzameld. Dat werk is ter uitvoering.

3. — Ondertussen, heeft, een nieuwe schatting, gesteund op de gegevens waarvan sprake in punt 2 — a) hierboven, en rekening houdend met de gewijzigde planning voor de vorming en de training der Krijgsmachten, toegelaten de volgende vooruitzichten te doen voor de jaren 1957 en volgende :

a) schatting van de jaarlijkse kostprijs (zie 2a-i hierboven) : 13,2 milliard frank ;

b) Belgische Strijdkrachten in Duitsland (zie 2a-ii hierboven) : 1,3 milliard frank ;

c) totale jaarlijkse kostprijs (zie 2a-iii hiervóór) : 17,5 milliard frank.

* * *

Niemand kan voorspellen wanneer onze militaire inspanningen zullen mogen verzwakken. Van financieel standpunt uit biedt deze onzekerheid in de tijd grote nadelen.

Uit de Algemene Toelichting (blz. 56) blijkt dat de Regering de financieringsplannen, op militair gebied, dan ook geheel heeft gewijzigd.

Voici la réponse :

1. — La Commission permanente interforces du budget a été créée en 1953 et chargée des missions suivantes :

- a) l'estimation de l'incidence budgétaire des programmes des forces armées et de la Gendarmerie ;
 - b) la détermination de l'ordre d'urgence des dépenses ;
 - c) le contrôle de l'établissement des budgets et de leur consommation ;
 - d) la promotion des économies.
- (Arrêté royal du 9 avril 1954, Moniteur belge n° 107, du 17 avril 1954.)

2. — Dans les limites de ses attributions déterminées ci-dessus, cette Commission a, en dehors de ses autres activités, entrepris depuis 1953 l'étude des dépenses d'entretien et de fonctionnement des forces armées jusqu'au stade final de leur développement.

Cette étude s'effectue en trois phases :

a) Une première phase vise à une évaluation approximative. Elle fait usage de données disponibles. Les résultats sont connus depuis la fin de 1953.

Les résultats suivants ont été acquis :

i. évaluation des frais d'entretien annuels des forces armées (sans renouvellement des principaux éléments du matériel pour usure normale et à l'exception de tout remplacement en vue de la modernisation) : 14,5 milliards de francs ;

ii. mise à charge de la Belgique des frais totaux d'entretien des forces belges en Allemagne (évaluation minimum) : 1,5 milliard de francs ;

iii. si l'on y ajoute le montant présumé nécessaire au remplacement des principaux éléments du matériel de l'armée pour usure normale (sans modernisation) au fur et à mesure qu'ils sont mis hors de service, le montant global des dépenses pourrait s'élever à 19 milliards de francs ;

b) une deuxième phase vise à une évaluation plus précise. Elle fera usage d'éléments statistiques rassemblés pendant toute la durée de l'année 1954. Ce travail est en cours.

3. — Entretemps, une nouvelle évaluation, basée sur les éléments visés au 2 - a) ci-dessus et tenant compte de la modification du planning en matière d'instruction et d'entraînement des forces armées, permettra les prévisions ci-dessous pour les années 1957 et suivantes :

a) évaluation du coût annuel (voir 2 a-i ci-dessus) : 13,2 milliards de francs ;

b) forces armées belges en Allemagne (voir 2 a-ii ci-dessus) : 1,3 milliard de francs ;

c) coût annuel global (voir 2 a-iii ci-dessus) : 17,5 milliards de francs.

* * *

Personne ne peut prédire à partir de quel moment un relâchement de nos efforts militaires sera possible. Du point de vue financier, cette incertitude dans le temps offre de grands inconvénients.

Il résulte de l'Exposé général (p. 56) que le Gouvernement a dès lors modifié complètement les plans de financement dans le domaine militaire.

De nadruk wordt van het kwantitatieve naar het kwalitatieve verlegd.

Tot nog toe voerde België een financiële politiek die afgedwongen werd door de militaire noodwendigheden.

Voortaan zal een zo groot mogelijke doeltreffendheid van onze militaire krachten worden nagestreefd, maar in het raam van onze financiële mogelijkheden. Nu het haast vast staat dat nog jarenlang de militaire sector grote uitgaven zal vergen, lijkt het wijs tot deze herziening van de standpunten over te gaan.

Het programma, dat de Regering zich gesteld heeft kan aldus samengevat worden :

- 1°) de bestaande eenheden binnen een redelijke termijn volledig uitrusten ;
- 2°) de luchtmacht van modern materiaal voorzien.

Het dienstjaar 1955 dient nog aangezien als een overgangperiode.

B. — ONTVANGSTEN.

Voor het dienstjaar 1955 worden de gezamenlijke ontvangsten op 80.618 miljoen geraamd, terwijl de vermoedelijke ontvangsten voor 1954 op 77 milliard worden geschat, op basis van de werkelijke inkomsten op 31 Augustus 1954.

In de Commissie is de vraag gesteld of deze gunstige vooruitzichten wel gewettigd waren.

De fiscale ontvangsten, in 1954 geboekt, die in het begin van dit verslag vermeld werden wijzen reeds op een steeds groeiende economische bedrijvigheid. Om de redenen reeds vroeger belicht mag men aannemen dat deze gunstige ontwikkeling nog zal toenemen.

Letten wij vooral op de met het zegel gelijkgestelde taxes, die de aangroei der ontvangsten gunstig beïnvloeden. De fluctuaties in deze rubriek vormen meestal een waardevolle barometer voor het economisch leven van ons land.

Voor de aangroei der ontvangsten voor 1955 wordt vooral gerekend op een gunstige evolutie in zake de belastingen. De vooruitzichten voor 1955 hebben betrekking op een vermeerdering van 4.269 miljoen ten opzichte van de beschikbare gegevens voor 1954.

De talrijke maatregelen die de Regering neemt met het oog op het aanwakken van de economische activiteit laten inderdaad een aanzienlijke aangroei van de ontvangsten verwachten.

Wat de vooruitzichten van de directe belastingen betreft, deze overtreffen de ramingen voor 1954 slechts met 150 miljoen frank, de vermoedelijke ontvangsten voor 1954 met 2.362 miljoen.

Reeds vroeger was in de Commissie uiting gegeven aan de vrees dat de fiscale vrijstellingen, in het raam van de wet van 1 Juli 1954, met het oog op de productieve investeringen een aanzienlijke en ongunstige weerslag zouden hebben op de begroting. De ontvangsten voor 1955 zullen hierdoor echter slechts nadelig beïnvloed worden in de mate van de tijdens het tweede semester van 1954 verrichte beleggingen. Men schat deze vermindering op 245 miljoen frank. Anderzijds heeft de heer Minister van Financiën de tweevoudige aanslag terug ingevoerd zodat de inningen spoediger zullen kunnen geschieden.

Verder wordt gehoopt dat de te verwachten economische wederopleving de ontvangsten in de sector « Douanen en Accijnzen » met 1.432 miljoen en in de sector Registratie met 474 miljoen zal doen toenemen, in vergelijking met de ontvangsten ter zake voor 1954 (gesteund op de gegevens die op 31 Augustus voorhanden waren).

Bij dit alles dient nog opgemerkt dat van een grondige

L'accent est transposé du plan quantitatif au plan qualitatif.

Jusqu'à présent, la Belgique a poursuivi une politique financière imposée par les nécessités militaires.

Dorénavant, les efforts seront orientés vers la plus grande efficacité possible de nos forces armées, mais dans le cadre de nos possibilités financières. Maintenant qu'il est quasi certain que le secteur militaire continuera, pendant de longues années encore, à exiger de lourdes dépenses, il semble opportun de procéder à cette révision des points de vue.

Le programme que le Gouvernement s'est fixé peut être résumé comme suit :

- 1° porter, dans un délai raisonnable, toutes les unités existantes au stade final de leur équipement;
- 2° doter la Force aérienne d'un matériel moderne.

L'exercice 1955 est à considérer comme une période de transition.

B. — RECETTES.

Pour l'exercice 1955, l'ensemble des recettes est évalué à 80.618 millions, les recettes probables pour 1954 étant évaluées à 77 milliards, sur la base des rentrées réelles au 31 août 1954.

Il a été demandé en commission si ces prévisions favorables étaient justifiées.

Les recettes fiscales enregistrées en 1954, mentionnées au début du présent rapport, révèlent déjà une activité économique toujours croissante. Pour les raisons exposées déjà plus haut, il est permis de supposer que cette évolution favorable se développera encore davantage.

Signalons surtout le rendement des taxes assimilées au timbre, qui influence favorablement l'accroissement des recettes. Les fluctuations enregistrées dans cette rubrique constituent généralement un indice précieux de la vie économique du pays.

L'espoir d'une augmentation des recettes en 1955 est basé principalement sur une évolution favorable en matière d'impôts. Les prévisions pour 1955 tablent sur une progression de 4.269 millions par rapport aux résultats connus de 1954.

Les nombreuses mesures prises par le Gouvernement en vue d'accroître l'activité économique permettent, en effet, de prévoir un accroissement considérable des recettes.

Quant aux prévisions en matière de contributions directes, elles dépassent seulement de 150 millions les prévisions pour 1954, mais elles sont supérieures de 2.362 millions aux rentrées probables pour le même exercice.

Antérieurement déjà, la Commission avait exprimé la crainte que les aménagements fiscaux consentis, dans le cadre de la loi du 1^{er} juillet 1954, en vue de favoriser les investissements productifs auraient une répercussion importante et défavorable sur le budget. Toutefois les recettes de 1955 ne seront influencées défavorablement que dans la mesure des investissements effectués pendant le premier semestre de 1954. Cette diminution est estimée à 245 millions de francs. D'autre part, M. le Ministre des Finances a rétabli la taxation à deux degrés ce qui permettra d'accélérer les recouvrements.

Au surplus, on espère que la reprise probable de l'activité économique se traduira par une augmentation des recettes de l'ordre de 1.432 millions, dans le secteur des Douanes et Accises, et de 474 millions dans celui de l'Enregistrement, par rapport aux mêmes recettes de l'exercice 1955 (établies sur la base des résultats connus au 31 août dernier).

En conclusion, il convient de faire remarquer qu'il n'est

fiscale hervorming nog geen spraak is. Er mag nochtans verwacht worden dat de heer Minister van Financiën aan deze plannen niet zal verzaken. Hun uitwerking vergt echter, zoals allicht te begrijpen is, heel wat tijd. In ieder geval hebben de jarenlange toepassingen van het huidige stelsel voldoende aanwijzingen kunnen verschaffen betreffende de in te slagen weg.

Ondertussen spant de heer Minister van Financiën zich in om reeds enkele financiële vereenvoudigingen te verwezenlijken.

Indien de Regering op dit terrein resultaten kan boeken zal ze meer dan verdienstelijk werk hebben verricht. Tegenwoordig is het zo gesteld dat heel wat burgers, ten overstaan van de ingewikkelde wetsbeschikkingen op fiscaal gebied, aangewezen zijn op fiscale bijstand, die in feite de fiscale druk nog op een onrechtstreekse wijze verhoogt.

* * *

BUITENGEWONE BEGROTING.

In het gedeelte « Algemeen overzicht der Begroting » komen steeds de voornaamste opmerkingen voor die in de Commissie werden gemaakt en die betrekking hebben op de Buitengewone begroting. Vanzelfsprekend komen we daar niet meer op terug.

Welke financiële lasten de uitbouw van ons leger ook moge leggen op de Buitengewone Begroting, toch mag met voldoening worden aangestipt dat de middelen bestemd voor de initiatieven, in de burgerlijke sector, evenzeer aanzienlijk blijven. Trouwens, de laatste jaren had deze sector vrijwel steeds moeten wijken voor de dringende eisen van de Landsverdediging. Op de 18.399 miljoen als buitengewone uitgaven voorzien komt het departement van Landsverdediging nog tussen voor 5.811 miljoen. Maar het is toch al kenschetsend voor de nieuwe richting die men geleidelijk nu inslaat dat het budget, voorzien voor Openbare Werken, 6.888 miljoen bedraagt.

Onthouden wij vooral dat nu reeds de Regering voorziet dat, om de Buitengewone begroting te kunnen spijzen, voor een totaal bedrag van 16 milliard zal moeten geleend worden. De Regering erkent trouwens dat de totale kasuïttering voor 1955, die op 18,4 milliard wordt geschat, een maximum is.

Het zou natuurlijk verkeerd zijn zich, wat de Buitengewone begroting betreft, blind te staren op de betalingskredieten. Tenslotte is het even belangrijk te weten welke de verplichtingen zijn waarvoor de Regering zich geplaatst ziet.

Hierover ondervraagd heeft de Administratie ons volgende inlichtingen verstrekt.

provisoirement pas encore question d'une réforme fondamentale de la fiscalité. Toutefois, on s'attend que M. le Ministre des Finances ne renoncera pas à ces projets. Leur élaboration exigera, on s'en doute aisément, un certain temps. En tous cas, les applications du système actuel pendant des années auront fourni suffisamment d'indications au sujet de la voie à suivre.

Entretemps, M. le Ministre des Finances s'efforce de réaliser déjà quelques simplifications financières.

Si le Gouvernement parvient à enregistrer des résultats en ce domaine, il aura accompli un travail plus que méritoire. A l'heure actuelle, beaucoup de citoyens, étant donné la complexité des dispositions légales en matière fiscale, se voient contraints de faire appel à des conseillers fiscaux, ce qui, pratiquement, alourdit encore indirectement la fiscalité.

* * *

BUDGET EXTRAORDINAIRE.

Dans la partie « Aperçu d'ensemble du Budget » figurent déjà les principales observations formulées en Commission et ayant trait au budget extraordinaire. Il va sans dire que nous n'y reviendrons pas.

Quelles que soient les charges financières dont la constitution de nos forces armées puisse grever le budget extraordinaire, nous pouvons constater avec satisfaction que les moyens affectés aux initiatives dans le secteur civil restent également considérables. Or, au cours de ces dernières années, ce secteur avait presque toujours dû s'incliner devant les exigences impératives de la Défense Nationale. Sur les 18.399 millions prévus pour les dépenses extraordinaires, le département de la Défense Nationale intervient pour 5.811 millions. Mais il est caractéristique, pour la nouvelle orientation que l'on adopte progressivement, que le budget prévu en faveur des travaux publics, atteint 6,888 millions.

Retenons surtout que le Gouvernement prévoit dès à présent qu'il faudra, en vue de pouvoir alimenter les budgets extraordinaires, contracter des emprunts pour un montant total de 16 milliards. Le Gouvernement reconnaît d'ailleurs que le décaissement global pour 1955, évalué à 18,4 milliards, constitue un maximum.

En ce qui concerne le budget extraordinaire, on aurait évidemment tort de s'hypnotiser sur les crédits de paiement. Enfin, il est tout aussi important de savoir quels sont les engagements auxquels le Gouvernement doit faire face.

Interrogée à ce sujet, l'Administration a fourni les renseignements suivants :

Overzicht van de op 31 Maart 1954 na te komen
verplichtingen ten laste van de buitengewone credieten

(in millioenen franken).

Aperçu des engagements à remplir au 31 mars 1954
à charge des crédits extraordinaires

(en millions de francs).

Departementen	Voorschotten en Participaties — Avances et Participations	Nieuwe Beleggingen — Immobilisations nouvelles	Herstelling van het Openbaar Domein — Restauration du Domaine public	Totalen — Totaux	Départements
Landsverdediging	15	8.244,5	9,7	8.269,2	Défense nationale.
Openbare Werken	13,9	4.897,8	1.747,8	6.659,5	Travaux publics.
Verkeerswezen	—	378,4	257,6	636,—	Communications.
Volksgezondheid en Gezin	—	1.168,—	—	1.168,—	Santé publique et Famille.
Landbouw	—	121,4	0,7	122,1	Agriculture.
Binnenlandse Zaken	—	—	—	—	Intérieur.
Buitenlandse Zaken	2	15,7	—	17,7	Affaires étrangères.
Koloniën	—	—	—	—	Colonies.
Economische Zaken	—	10,5	—	10,5	Affaires économiques.
Arbeid en Sociale Voorzorg	—	1,2	—	1,2	Travail et Prévoyance sociale.
Financiën	—	—	—	—	Finances.
	30,9	14.837,5	2.015,8	16.884,2	

N. B. De hierboven staande bedragen geven het verschil aan tussen al de aangegane verbintenissen (contracten en leveringen) en de betalingen die zijn geschied tot op 31 Maart 1954 wat betreft het geheel der buitengewone begrotingen, die op die datum in uitvoering waren (Buitengewone begroting voor 1954. — Buitengewone begroting voor 1953 — overgedragen kredieten van de dienstjaren 1949-1950-1951 en 1952).

Op te merken valt dat de bedoelde bedragen rekening houden met de verplichtingen aangegaan op de fondsen van de begroting voor Orde, jaarlijks gespijsd door kredieten die op de Buitengewone begroting voorkomen.

BESLUITEN.

We vatten onze besluiten aldus samen :

1. — De gewone begroting is praktisch in evenwicht. De Regering kondigt enerzijds een strenge bezuinigingspolitiek aan, die de uitgaven binnen de voorziene perken moet houden, terwijl ze anderzijds blijkbaar zal mogen rekenen op een aanzienlijke wederopleving van onze economie, waardoor ook de fiscale ontvangsten de verhoopde hoogten zullen kunnen bereiken.

2. — Niettegenstaande de moeilijke financiële toestand waarvoor de Regering zich bevond toen ze het beleid overnam kondigt ze niettemin een financiële politiek aan gericht op Sociale vooruitgang (strijd tegen de werkloosheid, nieuwe huisvestingspolitiek, verhoging van sommige pensioenen), op economische expansie (o.m. door de aanmoediging van investeringen, een ruimere hulp aan de buitenlandse handel), op een verdere aanpassing van het leger, op aanzienlijker hulp aan de ondergeschikte besturen, zonder daarbij tot een verhoging van belastingen over te gaan.

3. — De buitengewone begroting wijst op een reeks initiatieven die het nationaal patrimonium zullen verrijken

N. B. — Les montants ci-dessus donnent la différence entre le total des engagements pris (contrats et fournitures), et les paiements faits jusqu'au 31 mars 1954 en ce qui concerne l'ensemble des budgets extraordinaires en voie d'exécution à cette date (Budget extraordinaire pour 1954; Budget extraordinaire pour 1953; crédits reportés des exercices 1949, 1950, 1951 et 1952).

Il est à remarquer que, dans les montants en question, il est tenu compte des engagements pris sur les fonds du budget pour Orde, alimenté annuellement au moyen de crédits figurant au budget extraordinaire.

CONCLUSIONS.

Nous résumons nos conclusions comme suit :

1. — Le budget ordinaire se présente virtuellement en équilibre. D'une part, le Gouvernement annonce une politique de stricte économie, qui doit contenir les dépenses dans les limites prévues, tandis que, d'autre part, il pourra probablement compter sur un redressement important de notre économie, ce qui permettrait aussi aux recettes fiscales d'atteindre les chiffres prévus.

2. — Malgré la situation financière difficile devant laquelle s'est trouvé le Gouvernement au moment où il a repris le pouvoir, il n'en annonce pas moins une politique financière de progrès social (lutte contre le chômage, politique nouvelle en matière de logement, augmentation de certaines pensions), et d'expansion économique (en favorisant, entre autres, les investissements, en assurant une aide plus large au commerce extérieur); il poursuivra la mise au point de l'armée, et fournira une aide plus considérable aux administrations subordonnées, sans toutefois recourir à une augmentation des impôts.

3. — Le budget extraordinaire fait apparaître une série d'initiatives qui viendront enrichir le patrimoine national,

anderzijds de naleving van onze militaire verplichtingen tegenover de N.A.T.O. zullen mogelijk maken.

4. — De welvaartpolitiek die in de komende maanden zal gevoerd worden zal niet uitsluitend in functie staan van de binnenlandsche economische factoren. Derhalve moet gehoopt worden dat geen stilstand zal intreden in de buitenlandse conjuncturele verbeteringen.

5. — Hoe dan ook, de Rijksmiddelenbegroting stelt voor 1955 een dynamische regeringspolitiek in het vooruitzicht, als het ware gericht op twee hoofddoelen : de verbetering van de volkswelvaart en de aanmoediging van die economische krachten, die een vooruitstrevende sociale politiek mede mogelijk maken.

* * *

De Rijksmiddelenbegroting voor het dienstjaar 1955 werd door Uwe Commissie goedgekeurd met 10 tegen 8 stemmen.

Dit verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

F. GROOTJANS.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.

et qui permettront, en outre, de remplir nos engagements militaires vis-à-vis de l'OTAN.

4. — La politique de prospérité, qui sera suivie au cours des prochains mois, ne dépendra pas exclusivement des facteurs économiques intérieurs. Il faut donc espérer que la situation extérieure ne cessera de s'améliorer.

5. — Quoi qu'il en soit, le budget des Voies et Moyens prévoit pour 1955 une politique gouvernementale dynamique, visant deux objectifs principaux : l'augmentation de la prospérité nationale et l'encouragement des forces économiques, qui permettront une politique sociale réaliste.

* * *

Votre Commission a adopté le budget des Voies et Moyens pour l'exercice 1955 par 10 voix contre 8.

Ce rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. GROOTJANS.

Le Président,

F. VAN BELLE.

BIJLAGEN.

VRAAG N° 1 :

1. — Welk is de netto-opbrengst van de verbeurdverklaring der effecten, en welke was de aanrekening er van op iedere begroting?
2. — Hoeveel bedragen de kosten der particulieren voor de aangiftecificaten betreffende hun effecten?
3. — Wat kostte de hernieuwing der effecten aan de vennootschappen en aan de aandeel- en obligatiehouders?
4. — Hoeveel heeft die hernieuwing de Staat gekost? Welke waren de begrotingsaanrekeningen?

ANTWOORD :

1. — De verbeurdverklaring der effecten, voortvloeiende uit de toepassing van artikel 8 van het Regentsbesluit van 17 Januari 1949, heeft aan de Schatkist de som van 15.847.350 frank opgebracht, welke in ontvangst werd genomen op P.C.R. 356.92 van het Ministerie van Financiën — Telling der Effecten. Op 27 Augustus 1949 werd een som van 1.434.980 frank op de buitengewone begroting gestort.

Het saldo bevindt zich met andere ontvangsten onder artikel 702^r van de begroting voor orde.

Daarenboven, bevinden zich verschillende waarden in consignatie bij de Rijkskassier, waarvan de benaderende tegenwaarde ongeveer 1 miljoen frank belooft.

Wat voorafgaat beoogt alleen de titels toegekend aan de Staat, krachtens artikel 7 van bewust besluit en waarvan een gedeelte toekomt aan de houders van oude, — regelmatig aangegeven, — maar niet binnen de voor de hernieuwing der effecten vastgestelde termijnen, ter omruiling aangeboden effecten.

Het bedrag van de uit hoofde hiervan gedane ontvangsten belooft, tot op heden, ongeveer 525 miljoen frank.

Deze som is als volgt verdeeld :

28.066.000 frank gestort op artikel 415 van de buitengewone begroting voor 1950;

100.000.000 frank gestort op artikel 615 van de buitengewone begroting voor 1951;

130.566.000 frank gestort op artikel 614 van de buitengewone begroting voor 1952;

136.700.000 frank gestort op artikel 404^e van de Rijksmiddelenbegroting voor 1954.

Het saldo staat vermeld onder artikel 702^r van de begroting voor orde.

2. — De Staat bezorgt gratis de aangiftecificaten, maar er mag aan de particulieren, door de financiële instellingen die als tussenorganisaties optreden, als dekking van de kosten van aanmaak en kantteekening, een som van 3 frank per certificaat aangerekend worden. Er dient opgemerkt dat het aangiftecificaat alleen verplicht is voor de buiten de bankomloop gestelde effecten of voor de overdrachten van effecten. De eigenaar op 6 October 1944, die zijn effecten behouden heeft, mag deze ter omruiling voorleggen zonder aangiftecificaat, gestaafd met een globaal attest voor al de effecten van dezelfde soort die op zijn aangifte voorkomen en nog niet werden gekanttekend. De financiële instelling, houder van de aangifte, mag 6 frank eisen voor dit attest.

3. — Het is onmogelijk deze vraag nauwkeurig te beantwoorden, gelet op de veelvuldigheid van soortgelijke gevallen.

a) *Maatschappijen* : De maatschappijen hebben de keuze tussen de omruiling, het op naam zetten en de regularisatie.

Het op naam zetten brengt gewoonlijk geringe onkosten met zich mee. De regularisatie door het overdrukken van de oude effecten valt eveneens niet duur uit. De omruiling legt de kosten van de nieuwe effecten ten laste van de maatschappijen, maar daar deze effecten zouden moeten vernieuwd zijn geworden of van nieuwe coupons voorzien in een soms zeer kort tijdsbestek, gaat het maar om een vervroegde uitgave waarvan de korting alleen toe te schrijven is aan de hernieuwingsmaatregelen.

b) en c) *De aandeel- en obligatiehouders* : Behalve de verantwoording van de regularisatie van hun effecten (zie vraag 2), hebben de aandeel- en obligatiehouders geen andere kosten dan deze veroorzaakt door de spoed waarmee zij moeten te werk gaan.

4. — De hernieuwing der effecten heeft de Staat tot op heden fr. 188.296.679,65 gekost.

Deze uitgave werd als volgt aangerekend :

Dienstjaar 1949 — buitengew. begroting — art. 401... fr.	30.409.685,65
Dienstjaar 1950 — buitengew. begroting — art. 401... ..	88.388.230,65
Dienstjaar 1951 — buitengew. begroting — art. 401... ..	36.482.826,50
Dienstjaar 1952 — buitengew. begroting — art. 401... ..	16.120.922,17
Dienstjaar 1953 — begroting van Financiën — art. 328/4	12.843.543,28
Dienstjaar 1954 — begroting van Financiën — art. 28/6	
(tot 31 October 1954)	4.051.471,40

Fr. 188.296.679,65

ANNEXES.

QUESTION N° 1 :

1. — Quel a été le produit net de la confiscation des titres, et quelle a été l'imputation sur chaque budget?

2. — Qu'ont coûté aux intéressés les certificats de déclaration de leurs titres?

3. — Qu'a coûté le renouvellement des titres aux sociétés et aux actionnaires et obligataires?

4. — Qu'a coûté à l'Etat ce renouvellement? Quelles ont été les imputations budgétaires?

RÉPONSE :

1. — La confiscation des titres résultant de l'application de l'article 8 de l'Arrêté du Régent du 17 janvier 1949, a rapporté au Trésor une somme de 15.847.350 francs laquelle est prise en recette au C.C.P. 356.92 du Ministère des Finances — Recensement des Titres. Une somme de 1.434.980 francs a été versée le 28 août 1949 au budget extraordinaire.

Le solde figure parmi d'autres recettes à l'article 702^r du budget pour ordre.

De plus, un certain nombre de valeurs diverses se trouvent en dépôt chez le Caissier de l'Etat, dont la contre-valeur se situe approximativement à 1 million de francs.

Ce qui précède ne vise pas les titres attribués à l'Etat en vertu de l'article 7 dudit arrêté et dont une partie revient aux porteurs de titres anciens régulièrement déclarés mais non présentés à l'échange dans les délais fixés pour le renouvellement des titres.

Le montant des recettes effectuées de ce chef s'élève, jusqu'à présent, à environ 525 millions de francs.

Cette somme se répartit comme suit :

28.066.000 francs versés à l'article 415 du budget extraordinaire de 1950;

100.000.000 francs versés à l'article 615 du budget extraordinaire de 1951;

130.566.000 francs versés à l'article 614 du budget extraordinaire de 1952;

136.700.000 francs versés à l'article 404^e du budget des Voies et Moyens de 1954.

Le soldé figure à l'article 702^r du budget pour ordre.

2. — L'Etat fournit gratuitement les certificats de déclaration, mais il peut être réclamé aux particuliers, par les établissements financiers intervenants, en couverture de leurs frais de confection et d'émargement, une somme de 3 francs par certificat. Il convient de remarquer que le certificat de déclaration n'est obligatoire que pour le retrait des titres du circuit bancaire ou pour les cessions de titres. Le propriétaire au 6 octobre 1944 qui a conservé ses titres peut les présenter à l'échange sans certificat de déclaration, appuyés d'une attestation globale pour tous les titres d'une même espèce figurant à sa déclaration et non encore émargés. L'établissement financier détenteur de la déclaration peut lui réclamer 6 francs pour cette attestation.

3. — Il est impossible de répondre d'une façon précise à cette question étant donnée la multiplicité des cas d'espèce.

a) *Sociétés* : Les sociétés ont le choix entre l'échange, la mise au nominatif et la régularisation.

La mise au nominatif entraîne généralement très peu de frais. La régularisation par surimpression des titres anciens est également assez peu onéreuse. L'échange met à charge des sociétés le coût des titres nouveaux, mais étant donné que ces titres auraient dû être renouvelés ou recoupons dans un délai parfois très bref, il ne s'agit que d'une dépense anticipée dont l'escompte est seul imputable aux mesures de renouvellement.

b) et c) *Actionnaires et obligataires* : Hormis la justification de la régularité de leurs titres (voir question 2) les actionnaires et obligataires n'ont d'autres frais que ceux occasionnés par les diligences qu'ils doivent accomplir.

4. — Le renouvellement des titres a coûté jusqu'à présent à l'Etat fr. 188.296.679,65.

Cette dépense a été imputée comme suit :

Exercice 1949 — budget extraordinaire — art. 401 ... fr.	30.409.685,65
Exercice 1950 — budget extraordinaire — art. 401	88.388.230,65
Exercice 1951 — budget extraordinaire — art. 401	36.482.826,50
Exercice 1952 — budget extraordinaire — art. 401	16.120.922,17
Exercice 1953 — budget des Finances — art. 328/4 ...	12.843.543,28
Exercice 1954 — budget des Finances — art. 28/6 (jusqu'au 31 octobre 1954)	4.051.471,40

Fr. 188.296.679,65

VRAAG N° 2.

5. — Wat heeft de Staat zich toegeëigend dank zij het inleveren van biljetten en geldstukken van de Schatkist?

6. — Idem, door de inroeping van de biljetten der Nationale Bank van België?

ANTWOORD :

5. — Zoals wordt aangeduid in het verslag van de Senaatscommissie van Financiën, over de begroting van het Ministerie van Financiën voor het dienstjaar 1954 (Parlementair stuk n° 109 van de Senaat, zitting 1953-1954), beloopt het totaal van de geldstukken en van de biljetten van de Schatkist, niet ter omruiling aangeboden sedert de bevrijding van het grondgebied in 1944, 457 miljoen frank.

De winst van de ontmunt is natuurlijk lager dan het voornoemd nominaal bedrag, want zij moet verminderd worden, wat de stukken betreft, met de waarde van het niet teruggekomen metaal.

Van de netto winst is 354 miljoen gestort op de Rijksmiddelenbegroting (97 miljoen in 1950 en 257 miljoen in 1954).

6. — a) Ik veronderstel dat het achtbaar lid niet de vóór 9 October 1944 uitgegeven biljetten bedoelt, welke het voorwerp van de besluitwet van 6 October 1944 hebben uitgemaakt; ten allen bate herinner ik er aan dat het bedrag van de biljetten die niet werden aangegeven en neergelegd overeenkomstig de bepalingen van die besluitwet, door dezelfde besluitwet werd toegekend aan de Staat, en dat deze laatste uit dien hoofde een totale som heeft geïnd van ongeveer 4,4 milliard frank.

b) Telkens een type van bankbiljet wordt vervangen of ingetrokken, wordt de waarde van de biljetten van dat type die niet ter terugbetaling werden aangeboden in een bepaalde tijdspanne, door de Nationale Bank aan de Schatkist gestort; daarentegen betaalt de Schatkist vervolgens aan deze Bank het bedrag terug van de biljetten van dezelfde aard die aan de winketten der Nationale Bank worden aangeboden na afloop van de hiervoor bedoelde tijdspanne (art. 9 van de organieke wet op de Nationale Bank).

De tabel hieronder geeft de opgave van de verrichtingen die gedaan zijn geworden krachtens de vorenstaande bepaling.

	Sommen gestort aan de Schatkist door de Nationale Bank	Sommen terugbetaald aan de Nationale Bank door de Schatkist
1947...	60	8,3
1948...	135	42,8
1949...	—	23,4
1950...	—	13,4
1951...	—	5,7
1952...	—	5,6
1953...	300	60,8
1954...	75	53,0
	570	213,0

VRAAG N° 3.

Zouden nadere gegevens kunnen verstrekt worden over de begrotingsramingen met betrekking tot de kredieten voor de bestrijding van de werkloosheid :

- a) steuntrekkende werklozen?
b) tewerkgestelde werklozen (openbare werken)?

ANTWOORD :

Zoals op blz. 27 en 28 van het begrotingsontwerp van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg voor het dienstjaar 1955 (Doc. Kamer n° 4-XVIII) wordt vermeld, vertegenwoordigt de totale toelage voorzien ten behoeve van de Rijksdienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid, hetzij 3.975.495.000 frank — waarvan 2.898.495.000 frank op artikel 21-1 van de gewone begroting en 1.077.000.000 frank op artikel 555 van de buitengewone begroting — het verschil tussen de ontvangsten van de R.A.W., ten bedrage van 2.005.928.000 frank waarvan de onderverdeling voorkomt op blz. 27 van vermeld document, en de uitgaven ten bedrage van 5.981.423.000 frank, onderverdeeld als volgt :

Werklozensteun	fr. 4.100.000.000
Beroepsherscholing	25.000.000
Medische onderzoeken, enz.	2.000.000
Bestuurskosten van de uitbetalingsorganismen	143.500.000
Tewerkstelling der werklozen door de provincien, de gemeenten en de openbare besturen	1.077.000.000
Bestuurskosten van de R.A.W.	306.865.000
Verrichtingen voor rekening van derden, gecompenseerd door een overeenstemmende ontvangst	327.058.000
Totaal	fr. 5.981.423.000

QUESTION N° 2.

5. — Que s'est approprié l'Etat à la faveur du retrait de billets et monnaies de Trésorerie?

6. — Idem, par le retrait de billets de la Banque Nationale de Belgique?

RÉPONSE :

5. — Ainsi qu'il est signalé dans le rapport de la commission des finances du Sénat sur le budget du Ministère des Finances pour l'exercice 1954 (document parlementaire n° 109 du Sénat — session 1953-1954), le montant total des pièces de monnaie et des billets du Trésor, non présentés à l'échange depuis la libération du territoire, en 1944, est de l'ordre de 457 millions de francs.

Le bénéfice de démonétisation est évidemment inférieur au montant nominal ci-avant, car il doit être diminué, en ce qui concerne les pièces de la valeur du métal non récupéré.

Sur le bénéfice net, 354 millions ont été versés au budget des voies et moyens (97 millions en 1950 et 257 millions en 1954).

6. — a) Je présume que l'honorable membre ne vise pas les billets émis avant le 9 octobre 1944 et qui ont fait l'objet de l'arrêté-loi du 6 octobre 1944; je rappelle à toutes fins utiles que le montant des billets qui n'ont pas été déclarés et déposés conformément aux dispositions de cet arrêté est attribué par ledit arrêté-loi à l'Etat et que ce dernier a encaissé de ce chef une somme totale d'environ 4,4 milliards de francs.

b) Chaque fois qu'un type de billet de banque est remplacé ou supprimé, la valeur des billets de ce type qui n'ont pas été présentés au remboursement dans un délai déterminé est versée au Trésor par la Banque Nationale; en revanche, le Trésor rembourse à celle-ci, dans la suite, le montant des billets de l'espèce qui sont présentés aux guichets de la Banque Nationale après l'expiration du délai visé ci-avant (art. 9 de la loi organique de la Banque Nationale).

Le tableau ci-dessous donne le relevé des opérations qui ont été effectuées en vertu de la disposition qui précède.

	Sommes versées au Trésor par la Banque Nationale	Sommes remboursées à la Banque Nationale par le Trésor
1947...	60	8,3
1948...	135	42,8
1949...	—	23,4
1950...	—	13,4
1951...	—	5,7
1952...	—	5,6
1953...	300	60,8
1954...	75	53,0
	570	213,0

QUESTION N° 3.

Est-il possible de me communiquer le détail du calcul des prévisions budgétaires en matière de crédits pour la lutte contre le chômage :

- a) chômeurs indemnisés?
b) chômeurs au travail (travaux publics)?

RÉPONSE :

Ainsi qu'il est signalé aux pp. 27 et 28 du projet de budget du Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale pour l'exercice 1955 (Doc. Chambre n° 4-XVIII), le total des subsides prévus en faveur de l'Office National du Placement et du Chômage, soit 3.975.495.000 francs — dont 2.898.495.000 francs à l'article 21-1 du budget ordinaire et 1.077.000.000 francs à l'article 555 du budget extraordinaire — représente la différence entre les recettes de l'O.N.P.C. au montant de 2.005.928.000 francs dont de détail figure à la p. 27 du document précité et les dépenses au montant de 5.981.423.000 francs se décomposant comme suit :

Allocations de chômage	fr. 4.100.000.000
Réadaptation professionnelle	25.000.000
Examens médicaux, etc.	2.000.000
Frais d'administration des organismes payeurs	143.500.000
Mise au travail des chômeurs par les provinces, les communes et les pouvoirs publics	1.077.000.000
Frais d'administration de l'O.N.P.C.	306.865.000
Opérations pour compte de tiers compensées par une recette correspondante	327.058.000
Total	fr. 5.981.423.000